

KIEPPI

2014

Metsähallituksen lehti metsästäjille

Peura pääsee
pian muuttamaan

Lasten Kieppi:
Mummu olikin karhu

Metsästys ja nauru
pidentävät ikää

**Aleksis Kivi
metsällä –
ilmielävänä**

PIIRROS: Tino Jansson

KIEPPI

Kieppi on Metsähallituksen maksuton lehti metsästäjille. Lehti ilmestyy kerran vuodessa ja on luettavissa myös netissä.

Toimitus

Päätoimittaja: Aku Ahlholm

Toimituskunta: Ahti Putaala, Mika Laakkonen, Erkki Turtinen, Päivi Lazarov, Anna Lakso

Toimituksen yhteystiedot

Osoite: Metsähallitus, PL 81, 90101 Oulu

Puhelin: 020 56 4100

Sähköpostiosoitteet: etunimi.sukunimi@metsa.fi

Internet: www.eraluvat.fi

Muut kirjoittajat

Jukka Bisi, Kimmo Pöri, Mikko Rautiainen, Markku Tervonen ja Sieppijärven koulun oppilaat.

Kannen kuva

Juha Ahvenharju

Kuvat

Aku Ahlholm, Mikko Rautiainen, Juha Ahvenharju, Antti J. Leinonen, Markku Pirttimaa, Hannu Huttu, Kimmo Pöri ja Sieppijärven koulun oppilaat.

Ulkoasu ja taitto

PunaMusta Oy

Kirjapaino

PunaMusta Oy

Ilmestynyt

Toukokuussa 2014

Painosmäärä

41 000 kappaletta

ISSN 1797-9307

Suomenpeura muuttopuuhissa?

Nyt ne ihmiset miettivät, siirrettäisiinkö meitä Ilomantsiin, Isojoelle vai Pyhännälle.

4 Kieppi tapasi kansalliskirjailijan.

9 UUTISET

Metson soitimet paremmassa kunnossa. Uusia riistakolmioita kaivataan. Miljoonia hylsyjä maastoon.

13 Palosaareen avattiin salapoliisipolku.

14 Metsäpeura nousee kumipyörille.

16 Metsästys pidentää ikää.

18 Keskiäukeaman kasvo: rokkari-Hulkoff

20 Erätarkastajan miljoona kilometriä.

22 Koululaisten omat Kieppi-jutut.

25 METSÄSTYSLUVAT

28 Koira miehen kouluttajana.

30 Kakkosnelosen iskuryhmä majavapassissa.

32 Kylän ensimmäinen ilvessaalis.

34 Me hoidamme metsästysasioita valtion alueilla.

Eräluvut.fi

Hyvinvoivat metsästäjät!

Valtion metsät ovat Suomen kanalinukasvattamoja. Metsänhoito on tehokasta ja hakkuut järjestelmällisiä, mutta siitäkin huolimatta – vai senkö takia – kanalinukannat, erityisesti Pohjois-Suomen metsokanta, ovat pärjännyt hyvin viime vuosina. Hyvin hoidetut nuoret ja varttuneet kasvatusemetsät ovat lintupyhättöjä, vaikka palautteiden perusteella moni metsästäjä kaipaa vanhan metsän siimestä.

Viime vuonna Metsähallituksen lupa-alueille lunastettiin jopa ennätysmäärä pienriistalupia (115 000 lupavuorokautta), ja silti metsästys oli hyvin kestävä. Teimme laskelman: vertasimme potentiaalista lupakiintiötä ja myytyjen lupien määrää. Tulos oli pienoinen yllätys. Lupakiintiöstä jäi myymättä noin 40 prosenttia.

Monelta lupa-alueelta puuttuvat asiakkaat. Palaute on viime vuosina ollut pikemminkin, missä kaikki metsästäjät ovat, kuin että onpa täällä ruuhkaa. Tähän vaikuttaa moni seikka. Muun muassa Pohjois-Suomessa kuntalaisten oikeudella metsästävien määrä laskee, ja ikääntyminen harventaa askelta. Toki on ruuhkaisiakin alueita.

Valtion maiden lupametsästys on kiinnostava ilmiö. Laajat selkoset innostavat metsästäjiä kävelemään ja paljon. Selvitämme parhaillaan terveysvaikutuksia. Luvan lunastaneiden miljoonalla kävelykilometrillä palaa rasvaa, ja vastapainoksi kertyy elämyksiä, villiä ruokaa ja hyvinvoin-

tia. Käyttäessään alueellisia palveluja eränkävijät virkistävät aluetaloutta. Kesäkuussa kerromme tarkemmat luvut, mutta paljastan, että luvut ovat merkittäviä. Sloganille ”lupa on sijoitus luontoon” näyttää löytyvän laajempi merkitys.

Saamme jostakin syystä selittää toistuvasti, ettei Metsähallitus ei tahkoa rahaa eränlupien myynnillä itselleen vaan luo harrastusmahdollisuuksia kansalaisille ja samalla asiakaspintaa alueellisille palvelutuottajille. Eräpalvelujen oheistoimintana tuemme riistalajien hoitoa. Panostamme myös nuoriin. Meillä on monta hanketta käynnissä, jossa kohteena on nuorten eräharrastuksen edistäminen. Joku saattaa kokea, että kasvatamme itsellemme asiakkaita. Niin, ja huolehdimme osaltamme siitä, että eränkävinnin kulttuuri ei kuole.

Erätalouden sektorilla on huoliakin. Viranomaisten erävalvontayhteistyö on paljastanut useita törkeitä metsästyksiksi. Surkeinta tässä on se, että monet näyttävät tukevan tai ymmärtävän vaikkapa suurpetojen salatappoja ymmärtämättä, että usein tekojen taustalla onkin paatunutta taparikollisuutta. Nyt sitä yritetään pestä puhtaaksi oleamalla kriittisiä yhteiskuntaa, EU:ta tai tutkimusta kohtaan.

Jukka Bisi
erätalouspäällikkö

Aleksis Kivi

palasi metsälle Keihäsjärvelle

TEKSTI Aku Ahlholm
ASiantuntija Mervi Kasanen

Aleksis Kiven kuvaukset

Aleksis Kivi:	Antti Virnavirta
Maskeeraus:	Marjo Federley
Kuvaus:	Juha Ahvenharju
Käsikirjoitus:	Aku Ahlholm
Järjestelyt:	Kaarina Pullinen
Opas:	Heikki Harju
Kiven ase:	Suomen Metsästysmuseo / Jukka Peltonen
Vaatteet:	Yle

*"Sen läheisin ympäristö
on kivinen tanner, mutta
alempana alkaa pellot."*

Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä

Erähistoriakohteet

Metsähallitus etsii kulttuurihistoriallisesti erityisen arvokkaita metsästys- ja kalastuskohteita.

Kohteet nimetään alueella kalastelleen tai metsästellään tunnetun ihmisen mukaan, kuten *Keihäsjärvi – Aleksis Kiven metsästyspuisto*.

Erähistoriakohteet saavat omat sivut Eräluvut.fi-sivustolle.

Erähistoriakohteista painetaan myös materiaalia, jotka eränkävijät voivat ottaa mukaan maastoon.

Eränkävijät voivat entistä paremmin kokea olevansa osa ikaikaista eränkävynnin jatkumoa.

ANNA VINKKI: anna.lakso@metsa.fi ja aku.ahlholm@metsa.fi.

Metsähallitus nimittää tänä vuonna historiallisesti arvokkaita metsästys- ja kalastuskohteita tunnettujen suomalaisten mukaan. Lopen Keihäsjärvestä tulee leikkisästi Aleksis Kiven metsästyspuisto. *Kieppi* tapasi kansalliskirjailijan vanhoissa jahtimaisemissaan.

Kiepin tapaama Aleksis Kivi kiipeää Sonnikivelle. Paikalliset ajattelevat, että juuri tämä kivi tai Palojoen hiidenkivi innostivat kirjailijan kehittämään kohtauksen, jossa veljekset pakenivat pakenivat sonneja kivelle turvaan.

Yhtäkkiä sonni mylvii lähellä. Olen juuri ollut saamassa viheltelevän pyyn tähtäimeeni, mutta nyt pudotan melkein haulikkoni. En ymmärrä, mistä on kysymys, mutta tähyän vaistomaisesti korkeata turvapaikkaa, aivan kuin olisin villisi-kajahdissa haavoittanut isoa karjua.

Lähellä on hiidenkivi. Sinnekö juoksen kohta turvaan, kuten juoksivat veljekset **Aleksis Kiven Seitsemässä veljeksessä?**

Niin ajattelen 2000-luvulla Keihäsjärven pienriistakohteella Lopella. En siinä hetkessä tajuakaan, miten lähellä ehkä olen yhtä suomalaisen eränkävintihistorian tunnetuimmista kuvauksista. Sitä kun seitsemän veljestä lähti karhujahtiin, mutta päättyi sonnien ajamana ahdinkoon hiidenkivelle.

Myöhemmin opin tietämään, että juuri samassa paikassa, valtionpuistossa Keihäsjärvellä Aleksis Kivi metsästeli. Kirjailijan elinaikana Keihäsjärven tilalla asui seitsemän veljestä, ja Aleksis Kivi metsästeli ainakin yhden veljeksensä kanssa.

Näin kertovat **Heikki Harju** ja **Ahti Gåpå** kirjassaan *Seitsemän veljestä – myyteistä faktoiksi*. He uskovat myös, että Kivi sai ideoita kirjaansa juuri täältä, Keihäsjärveltä.

Niin tai näin, nyt lukija ihmettelee, miksi

myös 2000-luvun metsästäjä saattoi törmätä sonneihin juuri tuossa samaisessa maastossa. No, sonnit laidunsivat vapaina valtionmailla mailla, Keihäsjärven pienriista-alueella vielä muutama vuosi sitten.

Kirjailija palaa jahtimailleen

Kieppi-lehti halusi tavata Aleksis Kiven vielä kerran Keihäsjärvellä. Se järjestyi kyllä, mutta apuun tarvittiin nyt näyttelijä **Antti Virmavirta**, joka asuu lähistöllä Jukolan tilalla, maskeeraaja **Marjo Federley** sekä iso joukko muita ihmisiä.

Niinpä kansalliskirjailija nousi vielä kerran itse rinteelle, joka on kuin yksi yhteen *Seitsemän veljeksensä* Jukolaa kuvaavan rinteen kanssa. Kivi nousi myös hiidenkivelle, joka löytyy Keihäsjärven takamailta.

Kyllä, tämä on sellaista maisemaa, eteläistä Hämettä, jossa tuo kaikki olisi voinut tapahtua.

Erähistoriaa yhä nähtävissä

Metsähallitus on päättänyt nimetä Keihäsjärven pienriista-alueen leikkisästi *Aleksis Kiven metsästyspuistoksi*. Se on yksi erähistoriallisesti arvokkaista kohteista, joissa on yhä nähtävissä selviä merkkejä entsaikojen eränkävinnistä ja

elämästä: peurakuoppia, kaskimetsää, sysimiluja ja Kiven sielunmaisemaa.

Kun nykymetsästäjät ja -kalastajat kiertelevät näillä kohteilla, he voivat kokea olevansa osa ikiaikaista suomalaista eränkävinnin historiaa.

Metsähallituksen tarkoitus ei ole väittää, että Keihäsjärven hiidenkivi olisi seitsemän veljeksensä hiidenkivi. Aleksis Kiven teokset olivat fiktiota, jotka saivat varmasti virikkeitä todellisuudesta, aivan kuin kaikkien kirjailijoiden teokset saavat.

Kiven hiidenkiven esikuvana pidetään yleisemmin kirjailijan kotikylällä Nurmijärven Palojoella olevaa suurta hiidenkiveä. Ja toisaalta hänen sielunmaisemastaan on kirjoittanut myös **Hannes Sihvo** *Aleksis Kiven jalanjäljillä* (1997).

Mutta se on selvää, että nykymetsästäjä näkee Keihäsjärvelläkin samat maisemat, hiidenkivet, kaskimetsät ja rinteet kuin kansalliskirjailija aikoinaan. Sekin on selvää, että Kivi tiesi Keihäsjärven tilan seitsemän oikeaa veljestä ja metsästeli ainakin yhden kanssa.

Keihäsjärvi on metsätalousaluetta, muuttuvaa maisemaa, ja kun historiaan perehtyy, se on ollut muuttuvaa maisemaa ja Kiven aikoina. Metsää on kaskettu, poltettu tervaksi ja tallattu poluiksi. Rakennusten jäänteitäkin löytyy useita.

Aleksis Kiven paikat Keihäsjärvellä

3. Sysimiilu. Isonkivennummella on yhä hii-
limiilun ja miilumajan jäännökset. Löydät
sieltä ojanteen ympäröimän kumpareen, jos-
sa on hiilimaannos. Lähellä on kivinen tulisija,
jota ympäröi U-muotoinen valli. Kun seitsemän
veljestä pakeni paha maailmaa Impivaaraan,
he yöpyivät aluksi isoisänsä rakentamassa sy-
simiilussa.

Tarkka sijainti: I/E=3359252, P/N=6719908, Z=125

4. Pyyntikuopat. Keihäsjärvellä on nähtävis-
sä useita peuran- ja sudenpyyntikuoppia.
Perinteistä kuoppapyyntiä harrastettiin myös
Kiven tarinoissa.

5. Tervahauta. Paskalammen tervahaudat
5. muistuttavat siitä, etteivät metsät olleet
koskemattomia entisaikoinakaan. Haudat lie-
nevät yli sata vuotta vanhoja.

Tarkka sijainti: I/E=3361633, P/N=6719818, Z=147

6. Metsänvartijan torppa. Metsä-Mäkilän
6. torppa muuttui 1874 metsänvartijan tor-
paksi, kun Keihäsjärven valtionpuisto perustet-
tiin. Vartijaksi tuli Keihäsjärven entinen renki
Tobias Mikonpoika Mäkelä, jonka kaivamia ovat
luultavasti osa alueen pyyntikuopista.
Torpan jäännöksen löytyvät risteysalueen länsi-
puolelta: luonnonkivijalka ja tulisijojen jäänteet.
Tien eteläpuolella näkyvät selvästi luonnonkivi-
kiukaan jäänteet.

Tarkka sijainti: I/E=3362126, P/N=6720113, Z=135

7. Kaskiröykkiöt. Aleksis Kiven aikaisista kas-
7. kitöistä todistavat Keihäsjärvellä useat
kaskiröykkiöt. Ranintaustan röykkiö löytyy ai-
van alueen koillisnurkasta. Kohteeseen kuuluu
15 kivirakennetta ja yksi kellarikuoppa.

Tarkka sijainti: I/E=3362453, P/N=6720396, Z=115

Jutussa esiintyvät paikat voi käydä katsomassa
paikan päällä Keihäsjärven pienriistakohtees-
sa. Suurin osa kohteista oli nähtävissä jo silloin,
kun itse kansalliskirjailija metsästeli paikalla. Ja
kukaties, jokin paikoista antoi lisäponntta, kun
Kivi kehitteli tarinaa seitsemästä veljeksestä.

Tarkat sijainnit voi tarkistaa esimerkiksi
osoitteesta www.retkikartta.fi ja koordi-
naattihaku. Laita koordinaatit hakukent-
tiin.

1. Jukolan rinne. Paikallisten ihmisten
1. mukaan kohta vastaa Seitsemän
veljeksen alkusivun kuvausta Jukolan
maastosta. ”Sen läheisin ympäristö on
kivinen tanner, mutta alempana alkaa
pellot, joissa, ennen kuin talo oli häviöön
mennyt, aaltoili teräinen vilja”, Kivi ku-
vaa Jukolaa.

2. Hiidenkivi. Isonkivennummelta löy-
2. tyy vihtijärveläisten Sonnikiveksi ja
loppilaisten Härkäkiveksi kutsuma suuri
kivi. Sitä kutsutaan myös Hiidenkiveksi ja
Pirunkiveksi. Koska Kivi kulki hiidenkiven
ohitse retkillään, monet ajattelevat hänen
saaneen tästä idean Seitsemän veljeksen koh-
taukseen, jossa veljekset pakenevat Viertolan
sonneja hiidenkivelle. Yleisemmin veljesten hiid-
denkiven esikuvana pidetään Kiven kotikylällä
Palojoella sijaitsevaa suurta kiveä.

LÄHTEET: METSÄHALLITUKSEN INVENTOINNIT JA
PAIKKATIEOJARJESTELMÄT (SUTIgis), MUSEOVIRASTO,
HEIKKI HARJUN JA AHTI GÄPÄN KIRJA SEITSEMÄN VELJESTÄ –
MYYTEISTÄ FAKTOIKSI.

Kolme miljoonaa hylsyä maastoon

Jos kaikki metsästäjät jättävät ampumansa hylsyt maastoon, niitä jää sinne joka vuosi kolme miljoonaa kappaletta. Metsähallituksen luontopalvelut ja sen yhteistyökumppanit herättelevät tänä vuonna luonnossa liikkujia tuomaan kaikki roskat pois retkiltään.

Vuosittain Suomessa ammutaan noin 1,2 miljoonaa eläintä ja kun jokainen laukaus ei osu tai yhteen riistaan ammutaan useampia laukauksia, metsissä ja vesillä pamahtaa vähintään kolme miljoonaa kertaa vuodessa. Samoin maastoon

KERÄÄ HYLSYSI! VAI PITÄÄKÖ OTTAA KÄYTTÖÖN KOVAT PANOKSET?

jää eräretkelijöiden jäljiltä miljoonia tupakan-
tumppeja, joiden maatuminen kestää 15 vuotta.

Metsästäjien jäljiltä maasto kuormittuu miljoonilla karkkipapereilla ja erikoisuutena: pus-sinsulkijoilla.

Jotkut roskat ovat riistaeläimille vaaraksi. Yksi pahimmista vaaroista on kalastussiima, jota voi vuosittain jäädä rannoille kymmeniä miljoonia metrejä. Vesilintujen poikaset ja jänikset eivät niistä selviä.

Roskattomaan retkeilyyn voi tutustua osoitteessa www.luontoon.fi – Retkeilyn ABC – Ympäristövinkit – Roskaton retkeily.

Aku Ahlholm, teksti
Tino Jansson, piirros

Riistakolmioissa paljastui aukkoja

Metsähallitus selvitti, kuinka kattavasti Suomen riistakolmiot on viime vuosina laskettu. Antti Nykäsen tekemän selvityksen mukaan on alueita, joista ei saada riittävästi tietoa riistakannoista.

Riistakolmio on maastoon perustettu, yhteensä sivuiltaan 12 kilometriä pitkä kolmio, jonka metsästäjät kiertävät kerran vuodessa. Nähdyt riistahavainnot merkitään. Pitkälti tähän perustuu Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen arvio riistakannoista. Sen pohjalta valmistellaan muun muassa asetus kanalintujen metsästys-ajoista.

Alun perin tavoitteeksi asetettiin 1200 kolmiota koko maahan. Etelässä piti laskea yksi kolmio 200 neliökilometrillä ja pohjoisessa kolmio jokaista 300 neliökilometriä kohden. Vaihtoehtoisesti jokaisen riistanhoitoyhdistyksen alueelta piti laskea vähintään kolme kolmiota.

Antti Nykäsen selvityksen mukaan viime vuosina kolmioita on laskettu keskimäärin 762 kappaletta. Toissa vuonna vain 16 riistanhoitoyhdistystä täytti tavoitteen.

Antti Nykäsen analyysi keskittyi siihen, kuinka hyvin riistakannat Metsähallituksen lupa-alueilla on pystytty arvioimaan. Etelä-Suomessa tilanne oli hyvä, joskin Pohjois-Karjalaan tarvittaisiin pari uutta kolmiota tai että laskematta jätetyt kolmiot jälleen jatkossa laskettaisiin.

Pohjanmaalle pitäisi analyysin mukaan perustaa niin ikään kaksi uutta kolmiota, jotta Länsi-Pudasjärven ja Linkkilän kohteilta saataisiin luotettavampi arvio riistakannoista. Samoin laskematta jääneet kolmiot tulisi jälleen jatkossa laskea.

Ylä-Lapin riekkolaskennat ovat nykyisin riittävät, koska siellä on otettu käyttöön uusi menetelmä, jossa alueita lasketaan kanakoirien avulla.

Suurimmat puutteet löytyvät Itä-Lapin tunturi- ja vaaraseudulta, Metsä-Lapin tunturiseudun reunaosista ja niin sanotun Aapa-Lapin pohjoisosista. Antti Nykänen ehdottaa selvityksessään, että jatkossa panostettaisiin Lapissa erityisesti sellaisten kohteiden laskentaan, jossa esiintyy kaikkia metsäkanalintuja. Lappiin hän ehdottaa myös, että laskematta jääneiden, liian kuivilla paikoilla sijaitsevien kolmioiden tilalle perustetaan uusia kolmioita.

Aku Ahlholm

Riistakolmiot nettiin

Riistakolmioiden havainnot tallennetaan kesästä lähtien riistakolmiot.fi-nimiseen palveluun. Uusi palvelu nopeuttaa tiedonkeruuta, helpottaa tiedon säilyttämistä ja auttaa tiedon raportoinnissa.

Ahman aiheuttamia porovahinkoja tutkitaan

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on aloittanut kolmivuotisen tutkimushankkeen erityisesti ahman aiheuttamien porovahinkojen selvittämiseksi. Tutkijat perehtyvät paitsi tapettujen porojen määrään myös porojen kuntoon niissä paliskunnissa, joissa vahinkoja sattuu eniten.

Viime vuosina petojen aiheuttamat porovahingot ovat lisääntyneet koko poronhoitoalueella. Ahmoja on tavattu eniten pohjoisen tunturialueen paliskunnissa ja viime vuosina entistä enemmän Kainuussa. Vuonna 2013 ahmat tappoivat ennätyskelliset 3 600 poroa.

(Kieppi)

Metson soitimia kirjattu jo 2500

Metson soidinten tarkistus jatkuu Metsähallituksen metsätalousalueilla. Tällä hetkellä paikakatietokantaan on merkitty jo 2500 soidinta. Suunnittelijoiden sukset suihkivatkin kiivaasti keväisinä öinä hämyisissä kevätmetsissä metson soidinpaikkojen liepeillä, jotta varmat kirjaukset soitimen toimivuudesta tai toimimattomuudesta saadaan tallennetuksi tietojärjestelmään.

Niiden määrä muuttuu koko ajan, koska uusia soitimia havaitaan ja vanhoja toimimattomia poistetaan tietokannasta. Soidin voidaan poistaa, jos se on todettu toimimattomaksi kolmena peräkkäisenä keväänä.

Metson soitimille ei yleensä suunnitella hakkuuta. Joitakin voidaan varovasti hakata Suomen parhaimpien riistantutkijoiden antamien ohjeiden ja suositusten mukaisesti.

Soidinkeskus eli parittelupaikka jätetään yleensä hakkuiden ulkopuolelle lukuun ottamatta suuria yli 10 kukon soitimia, joille voidaan tehdä esimerkiksi varovaisia pienaukko- tai väljennyshakkuuta. Soidinpaikka on soidinkeskuksen ympärillä oleva noin 20 hehtaarin alue, joka muodostuu kukkojen soidinreviireistä.

Soidinpaikalla voidaan uudistaa pienaukko-hakkuilla, joilla aukon maksimikoko on hehtaari. Aukkojen väliin jätetään vähintään sata metriä leveä, metsolle sovelias hakkaamaton alue. Soidinkeskuksen ympärillä on yli 300 hehtaarin suuruinen soidinalue, joka muodostuu kukkojen päiväreviireistä. Niillä voidaan tehdä etäisyydestä riippuen 4–8 hehtaarin suuruisia uudistushakkuuta, kunhan väliin jätetään riittäviä suojakaistoja.

Soitimilla voidaan tehdä kasvatushakkuuta, koska metson kaipaama peitteellisyys säilyy. Niissäkin jätetään riistatiheikköjä ja alikasvosta

KUVAAJA Markku Pirttimaa

sopivasti, jotta metson tavoitenäkyvyys säilyy 20–70 metrin säteellä.

Soidinten laatusuranta on tehty 13 vuoden ajan. Vuoden 2013 laatusurannan mukaan hakkuut olivat onnistuneet hyvin, ja tulokset olivat parhaat 10 vuoden tarkastelujaksolla. Uudis-

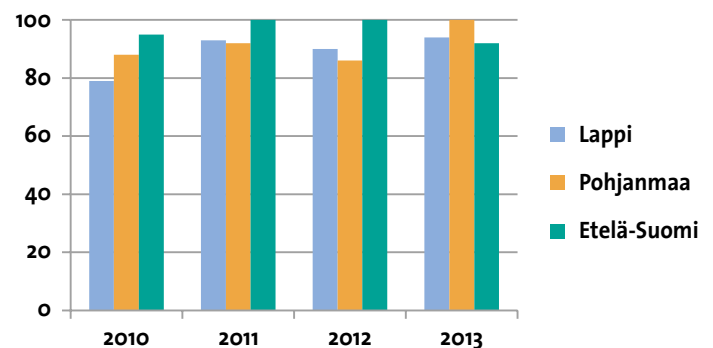
tushakkuuta oli tehty 46 metson soidinpaikalla. Metsähallituksen toimihenkilöt ovat selvästi sisäistäneet metson tärkeyden ja ottavat sen huomioon metsätalouden suunnittelussa.

Markku Tervonen

Käsiteltyä metson soidinta Meltauksessa Rovaniemellä.

Soidinten metsäisyys lisääntyy vähitellen

Kuvaajassa näkyy alueittain metsälle sopivien soidinpaikkojen (20 ha) osuus (prosenttia) metsän peitteisyyden mukaisesti. Kun pylväs saavuttaa 100 prosenttia, kaikkien tiedossa olevien soidinten metsä sopii metsälle metsänkäsittelystä huolimatta tai sen ansiosta.

Eräpalvelut mukana kansainvälisessä riistansuojeluneuvostossa

Kansainvälinen riistansuojeluneuvosto eli CIC on maailmanlaajuinen järjestö, joka edistää kestävää metsästystä suojelun työkaluna. Järjestössä on jäseniä yli 80 maasta. Osa maista on perustanut kansallisen neuvottelukunnan eli delegaation, Suomi mukaan lukien.

Suomen CIC-delegaatio välittää suomalaisille metsästäjille ja luonnonvara-alan osajille tietoa riistan kestävästä käytöstä kansainvälisistä periaatteista. Delegaatio haluaa parantaa kestävästä riistataloutta kansainvälisesti muun muassa hyödyntämällä parhaita esimerkkejä Suomesta. Suomalaista riistaosaamista onkin esitelty säännöllisesti CIC:n yleiskokouksissa eri puolilla maailmaa.

Suomen delegaation jäseniä ovat yksittäiset henkilöt sekä Suomen riistakeskus, Suomen jousimetsästäjien liitto, Metsähallitus sekä tuoreimpana tulokkaana Luonnon- ja riistanhoitosäätiö. Suomella on myös valtiojäsenyys, jota edustaa maaja metsätalousministeriö. Delegaation puheenjohtajana toimii riistakeskuksen hallituksen jäsen talousneuvos Mikael Antell ja sihteerinä eräpalveluiden erikoissuunnittelija Mikko Rautiainen.

Mikko Rautiainen

Lue lisää aiheesta: www.cic-wildlife.org

Metsähallituksen valvojat jälleen myös yksityismailla

Metsähallituksen metsästyksenvalvojat jatkavat syksyllä 2014 myös yksityismetsien valvontaa Pohjanmaalla ja Kainuussa. Metsähallitus ja muutamat riistanhoitoyhdistyksen sopivat yhteistyöstä ensimmäistä kertaa syyskuksi 2013.

Erätarkastaja Markus Ahon mukaan kokeemukset olivat hyviä, minkä vuoksi yhteistyötä jatketaan. Pohjanmaan ja Kainuun erätarkastajat eivät itse osallistu yksityismaiden valvontaan, mutta he koordinoivat valvontayhteistyötä. Erätarkastajat jatkavat valtion maiden valvontaa yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa.

Valvontayhteistyö tarkoittaa sitä, että Metsähallituksen valvojat ja riistanhoitoyhdistysten valvojat muodostavat yhteispartioita, jotka valvovat metsästystä tilanteen mukaan sekä yksityisillä mailla että valtion alueilla.

Riistanhoitoyhdistykset ovat kokeneet, että Metsähallituksen ammattivalvojen mukaan tulo yksityismaiden valvontaan tehostaa valvontaa.

(Kieppi)

RKTL: Ylä-Lapin hirvien kiimarauhoitusta tulisi aikaistaa

Ylä-Lapin aikaistetusta hirvenmetsästyksestä ei ole aiheutunut sellaisia haittoja, etteikö metsästystä voisi jatkaa, toteaa Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos. Kolmivuosien kokeilun aikana hirvenmetsästys on Ylä-Lapissa aloitettu jo syyskuun alussa, kun se tavallisesti aloitetaan syyskuun viimeisenä lauantaina.

Sen sijaan RKTL toteaa, että Ylä-Lapin hirvien niin sanottua kiimarauhoitusta tulisi aikaistaa ja pidentää. Kokeilun aikana metsästys on alkanut siis syyskuun alussa, minkä jälkeen se on keskeytetty 21.9.–10.10. hirvien kiima-ajaksi.

Kokeilun aikana tutkittiin, milloin pohjoisen hirvet tulevat kiimaan. Vanhat sonnit tulevat kiimaan syyskuun toisella tai kolmannella viikolla, kun taas nuoremmat vasta lokakuun puolivälissä.

(Kieppi)

Lyhyesti

Lapissa kehitetään riistaturvallista poroaitaa

Lapissa on aloitettu tutkimus, jonka tarkoitus on selvittää keinoja vähentää riistan törmäilyä poroaitoihin. Tutkimustyön tuloksena aiotaan esitellä suositukset, kuinka uudet ja vanhat aidat tulisi merkitä.

Vuosittain poroaitoihin kuolee runsaasti metsäkanalintuja. Aitoja rikkovat niitä ylittävät hirvet, mikä aiheuttaa ylimääräisiä kustannuksia paliskunnille. Ulkomaisten tutkimusten mukaan oikein merkitty aita vähentää riistan törmäyksiä huomattavasti.

Skotlantilaisessa tutkimuksessa todettiin, että metsäkanalintujen aitakuolemat vähenivät jopa 84 prosenttia, kun merkintä oli tehty oikein. Kaikista eniten merkinnät vähensivät teerikuolemia, jopa 91 prosenttia. Suomes-

sakin on havaittu, että aitojen merkintä voi vähentää hirvien törmäilyä niihin jopa 90 prosenttia.

Monet poromiehet ja paliskunnat ovat merkinneet aitoja ja kokeilleet erilaisia merkintäkeinoja jo pitkään ja onnistuneet vähentämään vahinkoja.

Nyt alkaneen tutkimushankkeen tavoite on löytää juuri Suomen lumisiin oloihin parhaat ja kustannustehokkaimmat tavat merkitä aitoja. Työtä vetää Lapin yliopiston Arktinen keskus. Hanketta rahoittavat Euroopan aluekehitysrahasto EAKR, Metsähallitus, Lapin yliopisto ja Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos.

(Kieppi)

Ahmoja saatetaan alkaa siirtää eteläiseen Suomeen

Ahmakannan hoitosuunnitelman luonnos esittää ahmojen siirtoistutusten jatkoa. Suunnitelman mukaan ahmoja voidaan palauttaa eteläiseen Suomeen seuduille, joissa niitä on aiemmin esiintynyt.

Suomessa on siirtoistutettu 16 ahmaa vuoden 1979 jälkeen. Suurin osa on siirretty 1990-luvulla. Esimerkiksi Suomenselän ahmakanta perustuu siirrettyihin yksilöihin.

Siirtojen lisäksi hoitosuunnitelman luonnos ehdottaa, että ahman aiheuttamat tuhot aletaisiin korvata reviirien perusteella. Nykyisin korvausta maksetaan jo tapahtuneiden tuhojen perusteella. Reviiirin perusteella maksettujen korvausten on huomattu vähentävän muun muassa petojen laittomia tappoja. Maakotkan aiheuttamat vahingot on jo pitkään korvattu kotkareviirin perusteella.

(Kieppi)

Metsähallitus teetti metsästäjille laajan kyselyn, jonka tarkoitus oli selvittää, aiheuttavatko hirvikoirat metsässä ongelmia. Kyselyssä selvisi paljon muutakin mielenkiintoista.

Ainakin Pohjois-Suomessa hirviä metsästetään lähes pelkästään koirilla. Viime syksynä peräti 85 prosenttia hirvisaaliista ammuttiin koiran haukkuun: 62 prosenttia seisontahaukkuun ja 23 prosenttia siirtyvään haukkuun. Ilman koiraa saatiin siis vain 15 prosenttia saaliista.

Kyselyyn vastasivat hirvenmetsästyksen alueluvan saajat ja metsästyksenjohtajat Pohjois-Suomessa. Vastauksia kertyi 832 ja ne analysoi opinnäytetyössään **Paula Nuorala** ammattikorkeakoulu Centriasta.

Pohjois-Suomessa (metsästyslain 8§:n alueella) metsästävillä seuroilla ja seurueilla on käytössään keskimäärin viisi metsästyskoiraa. Vaikka yleensä metsästäjien epäillään istuvan autossa koirien hakiessa riistaa metsästä, tämä epäily ei kyselyn perusteella pidä paikkaansa. Isäntä kulkee koiran mukana maastossa yhdeksässä tapauksessa kymmenestä.

Kyselyllä haluttiin selvittää, onko koirien käytöstä ongelmia. Metsästäjien mielestä niitä ei juuri ole, useimmat olivat täysin tyytyväisiä metsästykseseen. Vajaa kolmannes oli joskus kokenut, että ruuhkaa metsästystilanteessa. Selkein puute on vähäinen yhteydenpito samalla tai lähialueella metsästäviin porukoihin: neljä

seuruetta kymmenestä ei pitänyt yhteyttä muihin metsästäjiin.

Poronhoitajien mielestä ongelmia voi olla enemmän, sillä usein koirat ajattavat poroja lyhyen matkaa. Viime kaudella metsästyskoirat kävivät vastausten mukaan kuusi kertaa poron kimppuun siten, että poro jouduttiin lopettamaan. Viisi kertaa asialla oli paikallisen hirviseurueen koira ja kerran vieraspaikkakuntalaisen seurueen koira.

Kyselyn tuloksia tullaan myöhemmin analysoimaan tarkemmin myös alueellisesti.

Aku Ahlholm

LYHYESTI

Metsästykselle "tv-kanava" verkkoon

Metsästyksen ja eränkävyn asioista kerrotaan netissä sivuilla, jotka muistuttavat omaa tv-kanavaa. Fabula Outdoorin toukokuussa avaamassa palvelussa kerrotaan ajankohtaisista, mielenkiintoisista ja uusista asioista metsästyksen ympärillä. Palvelussa esitellään videosarjan avulla, kuinka pääsee metsästäjäksi. Kokeneempia jahtimiehiä virkistetään muutoksista aseluvan hakemisessa, esitellään uutuustuotteita ja kerrotaan alan mielenkiintoisista asioista.

(Janne-Pekka Surakka)

LYHYESTI

Ahma vohki majavan metsämieheltä

Tätä juttua et uskoisi, jos se ei olisi tallentunut videolle. Janne Rautanen ampui elämänsä ensimmäisen majavan Nurmeksessa keväällä 2014. Mies toi saaliin passiipaikkansa lähelle ja jatkoi metsästäystä, kunnes kaveri ilmoitti tekstiviestillä ahman tulevan kohti. Rautanen laittoi kännykkävideon valmiiksi.

Hetken kuluttua ahma tulikin näkyviin. Ja hetken kuluttua peto syöksi majavasaaliin kimppuun ja nappasi sen mukaansa. Rautanen ampaisi huutaen ahman perään ja saikin tämän pudottamaan saaliinsa suustaan.

(Kieppi)

LYHYESTI

Metsähallitus palkkasi nettierätarkastajan

Metsähallitus julkaisi toukokuussa historiallisen kokeilun: nettierätarkastajan. Maastossa liikkuvien erätarkastajien työn tukena toimii kokeiluluonteisesti erätarkastaja, joka seuraa keskustelua internetin keskustelupalstoilla ja sosiaalisessa mediassa.

Nettierätarkastajan työ on enemmän valistavaa ja opastavaa kuin rikosten etsintää nettikeskusteluiden kautta. Keskustelu metsästyksestä ja kalastuksesta käy ajoittain vilkkaana ja kuumana verkossa. Monesti keskustelu ajautuu olettamuksiin ja asiattomuuksiin.

(Kieppi)

Pyhäjoelle avataan *Metsän- vartijan polku*

TEKSTI JA KUVAT Aku Ahlholm

Hirvi on kuollut maastoon. Metsänvartijan tehtävä on päätellä, onko paikalla käynyt salametsästäjä.

Metsänvartija olet sinä, joka kierrät polkua. Hirvirasti on yksi puolentoista kilometrin mittaisen polun 11 rastista. Lopussa saat tietää, olisitko valmis metsänvartijaksi vai olisiko vielä syytä kouluttautua lisää.

Metsänvartijan polku on uudenlainen pilotti Metsähallituksen luonto- ja eräpoluista. Se on suunnattu etupäässä koululaisille, kerhoille ja nuorille, mutta sitä tulevat kiertämään kaikki Metsähallituksen kumppanit, jotka vierailevat eräpalveluiden mallitilalla Palosaarella.

Palosaari sijaitsee Pyhäjoen kunnassa Pohjois-Pohjanmaalla. Riistatila on saanut muun muassa kansainvälisen Wildlife Estates -tunnuksen mallikkaasta riistanhoidostaan.

Palosaaren metsät on käsitelty eri riistalajeille ihanteellisiksi. Tilalla koulutetaan alan ammattilaisia, jotta nämä näkisivät, minkälaisissa metsissä eri lajit viihtyvät.

Palosaaren tila on kuitenkin alkuaan metsänvartijan tila. Siinä ovat asuneet vartijat, nykyisten erätarkastajien edeltäjät, jotka valvoneet laillisuutta ja luvallisuutta valtionmailla.

Palosaaresta tuli metsänvartijan tila vuonna 1861. Tilan oli rakentanut jo aiemmin ilman lupaa Kalle Mylly, sillä aikoinaan kruununmaille rakentaminen oli yleinen tapa. Kun tilasta tuli metsänvartijan tila, Kalle Mylly nimitettiin metsänvartijaksi.

Metsänvartijan pääsyaatimus oli ankara: piti osata lukea, kirjoittaa ja jopa laskea. Usein vaatimuksesta jouduttiin joustamaan.

Vartijoiden palkka oli huono, mutta he saivat palkan lisäksi oikeuden ottaa kotitarvepuita, viljellä maata ja korjata sekä metsän että Ahdin viljaa. Palosaaren uuden metsänvartijan polun tehtävistä osa liittyy tähän taitoon. Vartiointityön lisäksi metsänvartijoiden oli osattava selviytyä ja hankkia saalistakin.

Haluatko kokeilla? Palosaaren tilan avarat rakennukset ovat myös varattavissa ryhmille.

Metsähallitus avaa täysin uudenlaisen eräpolun Palosaaren tilalle Pohjois-Pohjanmaalle. Polun kiertäjät muuttuvat metsänvartijoiksi, jotka saavat jokaisella rastilla ratkaista eränkäyntiin liittyviä salapoliistehtäviä.

Terho Luomanen viimeistelee Metsänvartijan polun tauluja Palosaarella Pyhäjoella.

Palosaaren tilan voi varata

Metsänvartijan polku lähtee aivan Palosaaren tilan pihapiiristä.

Tilan voi varata käyttöönsä erälupien palvelunumerosta 020 69 2424.

Tilan rakennuksissa on yhteensä seitsemän makuuhuonetta, joihin mahtuu nukkumaan 2–4 henkeä. Päärakennuksessa on tilava pirtti kokouksille ja moderni keittiö. Lisäksi löytyvät sisä vessat, pukuhuoneet, takkatila ja kaksi saunaa.

Palosaaren esittely löytyy osoitteesta www.eraluvat.fi – metsästys – riistanhoito – Palosaaren mallitila.

Mitä jos naapuriisi tuodaan
metsäpeura?

KUVAAJA Mikko Rautiainen

Suomenselän ja Kainuun metsissä käyskentelee poron kaltainen eläin. Lähemmin tarkasteltaessa tällä eläimellä on pidemmät jalat ja tasaisempi väritys kuin porolla, joten sen tunnistaa metsäpeuraksi.

Metsäpeuraa esiintyy ainoastaan Suomessa ja Venäjällä. Aikoinaan se oli suosituimpia riistaeläimiämme ja 1800-luvun lopun ihmiset metsästivätkin metsäpeuraa niin innokkaasti, että se hävisi maastamme kokonaan. Muutama vuosikymmen myöhemmin metsäpeura palasi kuitenkin Venäjältä Suomeen ja kanta vahvistui.

Nyt metsäpeurojen määrää halutaan lisätä entisestään ja tekeillä onkin suunnitelma metsäpeurojen siirtämiseksi uusille alueille. Palautusistutusten seurauksena metsäpeuran elinpiiri laajenee lähemmäs sen entisiä elinalueita.

Kolme aluetta suunnitelmassa

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Metsähallitus ja Suomen riistakeskus suunnittelevat istutuksia kolmeen eri kohteeseen: Pohjois-Karjalan Ilomantsiin, Etelä-Pohjanmaan Isojoelle, sekä Pohjois-Pohjanmaalle Pyhännälle.

Edellisen kerran metsäpeuroja istutettiin 1970- ja 1980-luvuilla. Näistä istutuksista on lähtöisin Suomen nykyinen, noin 1800 metsäpeuran kanta, joka koostuu kahdesta erillisestä

osakannasta, joista toinen sijaitsee Kainuussa ja toinen Suomenselällä. Metsäpeura ei ole uhanalainen, mutta se on luokiteltu silmälläpidettäväksi.

Metsähallituksen erikoissuunnittelija **Mikko Rautiainen** kertoo, että istutuksissa metsäpeurat pyydystetään Kainuusta ja ne tuodaan uusille alueille varta vasten rakennettuihin totutustarhoihin. Kun tarhoihin syntyneet yksilöt päästetään lopulta luontoon, ne ovat tottuneet alueeseen ja muodostavat sinne uuden metsäpeurakannan.

Alueiden asukkaat odottavaisia

Tiedustelimme suunniteltujen alueiden riistanhoitoyhdistyksiltä, mitä alueiden asukkaat ajattelevat, jos heidän naapuriinsa tuodaan metsäpeura. Pyhännän riistanhoitoyhdistyksen toiminnanjohtaja **Sulo Heikkinen** ja Ilomantsin riistanhoitoyhdistyksen **Jari Inkinen** vastaavat kumpikin samalla tavalla: asukkaiden reaktiot ovat olleet poikkeuksetta positiivisia, eikä kenelläkään ole mitään istutuksia vastaan.

– Metsäpeurathan ovat komeita eläimiä, Heikkinen sanoo.

Jari Inkinen toivoo metsäpeuran tuovan lisää luonnosta kiinnostuneita matkailijoita Ilomantsiin.

Metsähallituksen Mikko Rautiaisen mukaan metsäpeurojen palautusistutuksista on paljon hyötyä. Ne vahvistavat lajin suojelua, parantavat alueen luonnonsuojelullista imagoa, tuovat alueelle luontomatkailijoita, ne vaikuttavat alueen suurpetosääntelyyn, sekä myöhemmin tuovat myös metsästyslupia alueelle.

Vaikka palautusistutusten vaikutukset ovat positiivisia, ne ovat herättäneet myös kysymyksiä ja pelkoja. Osa pelkää maatalousvahinkoja, osa suurpetojen lisääntymistä metsäpeura-alueilla ja osa taas liikenneonnettomuuksia. Negatiiviset vaikutukset koetaan kuitenkin pienemmiksi kuin positiiviset. Rautiainen kertoo, että suunnitelmissa otetaan huomioon kaikki mahdolliset negatiiviset vaikutukset, eikä metsäpeuroista ole näin ollen uusille alueille haittaa.

Ilomantsin Inkinen kertoo vielä yhdestä alueellaan heränneestä pelosta. Eräs metsämies esitti huolensa siitä, että koirat lähtevät metsäpeurojen perään. Ongelma oli Inkisen mukaan helposti ratkaistu.

– Eivät ne koirat yleensä metsäpeuran perään lähde, mutta jos lähtevät, eivät kyllä kauaa seuraa, kun metsäpeurat kuseksivat niiden silmille, Inkinen nauraa.

Anna Lakso

Metsästäjät voivat hyvin

Eränkäynti parantaa ihmisen hyvinvointia. Pelkästään pienriistan metsästäjät kävelevät valtion mailla yli miljoona kilometriä syksyssä. Muun muassa tästä syystä Sydänliitto palkitsi Metsähallituksen sydänterveyden edistäjänä.

TEKSTI Anna Lakso

Valtion mailla liikkuneet metsästäjät kertoivat syksyllä 2013, kuinka he kokevat metsästyksen vaikuttavan heidän hyvinvointiinsa.

"Ruskan värjäämässä metsässä samoilu virkistää."

"Hienoa, että pääsee käymään erällä upeassa Suomen luonnossa. Saalis ei ole tärkeintä, vaan se elämys, kun pääsee luontoon. Jos vielä kuulee oman koiran lintuhaukun, niin reissu on täydellinen."

"Ei parempaa tapaa viettää vapaa-aikaa kuin luonto ja hyvä porukka. Motivoi liikkumaan myös muuna kuin jahdin aikana."

"Erittäin tärkeä henkireikä."

"Hyvä reissu. Metsällä mieli lepää."

"Hyvä riistavuosi. Antoi fyysistä ja henkistä hyvinvointia pitkäksi aikaa."

"Joillekin ihmisille erinomainen keino hoitaa terveyttä ja hyvinvointia, jopa lieviä sairauksia."

"Teemme samanlaisen reissun joka vuosi, niin kauan kuin ilmaa keuhkoissa riittää, eikä niitä yhteisiä muistoja voisi rahalla saada."

"Hienoja reissuja on saatu tehdä ja tutustua uusiin metsästysmaastoihin, unohtaa arkityö täydellisesti, nauttia luonnossa olemisesta."

"Elinikä piteni varmasti parilla vuodella raittiin ilman, liikunnan ja psyykkisen hyvinvoinnin ansiosta."

"Eräelämä ja siihen liittyvä luontoa kunnioittava matkailu on mittaamatonta. Siirrän erä- ja riistaperinnettä kerran vuodessa lapsilleni yhteisen metsästysmatkailun muodossa."

© Hannu Huttu

Pär Hulkoff

Ruotsalaisen heviväandin Rauttierin ja countryrockbändin Bourbon Boysin keulahahmo.

Asuu kotikylällään Haaparannan Korpikylällä, lähes Tornionjoen varrella.

Harrastaa metsästystä mieluiten vaistojousella, mutta Ruotsissa jousimetsästys on kielletty.

Suomalaiset metsästäjät jatkavat kauttaan Ruotsissa, jossa on pitkän jahtiajat. Mutta miksi ihmeessä ruotsalainen rokkitähti kaipaa metsälle Suomeen.

Lähellä mutta liian kaukana

Rokkari Pär Hulkoffin suurin intohimo on jousimetsästys. Hän asuu vain väärällä puolen Väylää, joksi Meän maalla kutsutaan Tornionjokea.

TEKSTI JA KUVAT Aku Ahlholm

Vanha kieliraja kulkee kuulemma oikeastaan Sangisinjoessa, Haaparannasta 50 kilometriä länteen. Rokkari Pär Hulkoff kuuntelee mieteliään vanhempiensa ja tätinsä keskustelua ruokapöydässä Väylän varrella. Väylä tarkoittaa

hemmat puhuvat täysin suomea, tai meänkieltä, mummu tulee Kannakselta Antrean pitäjältä ja ukki, Meän maan ruotsalainen, taisteli vapaaehtoisena talvisodassa Venäjää vastaan, mutta Väylän ruotsalaisia he ovat, niin kuin vaikkapa Vittulanjätkän kirjailija Mikael Niemi tai hiihtäjä Charlotta Kalla.

Mutta Pär Hulkoff on intohimoinen jousimetsästäjä, ja se laji on Ruotsissa kielletty ja tulee Pärin mukaan aina olemaan. Hänen kotitalonsa pihasta voisi ampua jousen Suomen puolelle, mutta kun ei. Suomenpystykorvansa Remun, joka on tietysti nimetty erään Aaltosen mukaan, haukkuun Pär voi ampua lintuja vain ruutiaseella.

Jos löytyisi jokin helppo keino, Hulkoff kävisi Suomessa ahkerasti. Hän ja hänen kaverinsa Ruotsista. Hän olisi jopa valmis järjestämään amerikkalaisille jousimetsästäjille elämysmatkoja Suomeen, jos löytyisi hyvät yhteydet, niin kovasti kunnan jahti poltteele.

Ja taitava hän on.

– Jousiammunta on kuin kitaransoitto, siihen jää koukkuun. Sitä voisi vain ampua ja ampua, Hulkoff sanoo.

Ja hän ampuu. Päivittäin takapihallaan hän jännittää vaistojousensa ja taljajousensa, ja nuolet viuhuvat pystyyn nostettuihin patjoihin juuri siihen kohtaan, joihin rokkari ne tarkoittaa. Minäkin päätän kokeilla vaistojousta, koska talja on tuttu ennestään. Menen lähelle taulua ja ammun ensimmäisen jousen metsään. Menen lähemmäksi ja ammun toisen jousen metsään.

– En näemmä osuisi edes ladon seinään. Taidan olla sinulle kaksi nuolta velkaa, sanon.

– Ei, olet minulle velkaa yhden osuman, Pär vastaa ja virnuilee.

Vaistojousi on Hulkoffin suosikki. Silloin on osattava, vaistottava, muuten ei saalista tule. Vaistolla kun pääsisi Suomeen kokeilemaan metsäkanalintuja, majavia, kauriita ja jos laki muuttuu, jopa peuroja, se olisi Hulkoffin unelma.

Unelmansa täyttääkseen Hulkoff jatkaa jahtimatkojaan vastavirtaan. Suomalaisia tulee Väylän yli Ruotsiin, mutta Hulkoff ja muut ruotsalaiset jousiampujat ajavat heitä vastaan.

Suomalainen metsästäjä Veli-Pekka Hyytinen on tullut linnustamaan Ruotsiin, jossa metsästysajat ovat pidemmät. Pär Hulkoff puolestaan tähyää linnustusmatkalle Suomeen, jossa saa metsästää jousella.

taa Tornionjokea Meän maalla, jossa puhutaan meänkieltä.

Keskustelu jatkuu. Jos Suomen sodassa olisi päätetty toisin, Pohjois-Ruotsi aina Kalixjokeen tai Sangisiin saakka olisi luovutettu Venäjälle 1809. Silloin Pohjois-Ruotsi olisi 1917 itsenäistynyt muun Suomen mukana Suomeksi.

– Se olisi ollut hyvä asia, sillä silloin me olisimme saaneet jousimetsästää, Pär Hulkoff puuttuu keskusteluun.

Kommentin ymmärtää ainakin osittaiseksi vitsiksi, jos katsoo YouTubesta Hulkoffin huipusuositun heavybändin Rauttierin keikkaa, joka alkaa Ruotsin kansallislaululla "Du gamla du fria du fjällhöga nord..."

Kyllä hän ja hänen perheensä ovat täysiverisiä ruotsalaisia, joita harmittaa, kun Suomi vie jääkiekon maailmanmestaruuden Ruotsilta. Van-

Miljoonan kilometrin mies

KUVAAJA Hannu Huttu

KUVAAJA Aku Ahlholm

Pertti Kurtti on valvonut Koillismaan erämaita jo 25 vuotta.

Tämän vuoden jälkeen tunnettu erätarkastaja vetäytyy eläkkeelle.

TEKSTI Anna Lakso

Tummansiniseen erätarkastajan asuun pukeutunut **Pertti Kurtti** kiertää laajaa aluettaan autolla tai moottorikelkalla säästä riippuen. Koillismaan metsät ja rannat ovat tulleet tutuiksi, ja kilometrejä on kertynyt huima lukema.

Kurtti nauttii kotiseutunsa luonnon monipuolisuudesta.

– Maasto on täällä niin vaihtelevaa, on jokia ja järviä. Voi kulkea Pudasjärven avosoilta Kuusamon ja Posion tuntureille, Kurtti luettelee.

Kiinnostus luontoon ja eräelämään olivat syyt, jotka ajoivat 14 vuotta poliisina toimineen Pertti Kurtin uuteen ammattiin. Nyt tästä on vierähtänyt jo yli 25 vuotta, ja Kurtti on kokenut, ympäri Suomen tunnettu erätarkastaja. Uravalintaansa hän ei ole katunut päivääkään.

– En ainakaan kokonaista päivää. Eiväthän kaikki päivät ja asiakastapaamiset ole tietenkään hyviä, mutta niitä on vain häviävän pieni määrä, Kurtti naurahtaa.

Työnsä positiivisiksi puoliksi Kurtti listaa luonnossa liikkumisen ja vapauden.

– Tuskin kenelläkään virkamiehellä on näin väljästi vapautta suunnitella omat työpäivänsä.

Suurpetoja enemmän kuin ennen

Vaikka Kurtin työnkuva ei vuosien aikana ole juurikaan muuttunut, työn painopisteet ovat vaihdelleet paljon vuodenaikasta riippuen. Suurpedot ovat Kurtin mukaan lisääntyneet hänen uransa aikana huomattavasti. Ennen vanhaan saattoi mennä talvi ilman ainoitakaan pedon jälkiä. Toisin on nyt.

– Joulutammikuuta olen ennen kutsunut karjataloustermein sisäruokintakaudeksi, koska metsästyskausi on ohi ja olen voinut tehdä rästiin jääneitä toimistohommia, mutta nykyisin täytyy silloinkin jalkautua metsään.

Kurtti muistuttaa, että oikean eräihmisen täytyy osata suunnistaa perinteisin menetelmin kartan, kompassin ja luonnon merkkien avulla, sillä puhelimet ja gps-paikantimet eivät kaikessa kätevydessään ole idioottivarvoja.

– Kerran metsästäjä hienossa citymaasturissa hätäpäissään huitoi minua pysähtymään metsäautotien varteen ja kysyi neuvoa. Hän näki kyllä koordinaatit, muttei tiennyt mitä ne tarkoittavat, Kurtti nauraa.

Edessä leppoiset eläkepäivät

Metsästyksestä Kurtti ei enää innostu ja nykyisin pyyntiharrastukseksi riittää muikkujen kalastus kotijärvestä.

– Iän myötä on mieleen tullut, että myös eläimillä on oikeus elää. Minulla kyllä ruokaa riittää vaikka sen hirven jättäisinkin ampumatta.

Kuluva vuosi on Kurtin viimeinen erätarkastajana vietetty vuosi, sillä hän jää eläkkeelle. Suunnitelmat ovat selvillä: lapset, lapsenlapset ja omakotitalo järven rannalla pitävät osaltaan miestä liikkeellä.

– Aion viettää sellaista normaalia eläkeläisen elämää, Kurtti toteaa hymyillen.

Loppuun hän vielä lisää olevansa etuoikeutettu, koska on saanut viettää näinkin monta vuotta hienossa työssä.

Pertti Kurtti

Koillismaan erätarkastajana 25 vuotta. Toimipaikkana syntymäkotikunta Taivalkoski. Jää eläkkeelle tämän vuoden jälkeen.

Tositarinoita

Luonto on ihmeellinen. Koululaiset lähtivät päiväksi tekemään eräjuuttuja luontokeskus Kellokkaassa ja löysivät heti mitä ihmeellisimpiä tarinoita. Tuikki ja Kieppi -työpaja järjestettiin Äkäslompolossa toista kertaa.

TEKSTI JA KUVAT Sieppijärven koulun oppilaat & Aku Ahlholm

Annelin ainutlaatuinen löytö

Kokenut patikoija Anneli Ovaskainen yllättyi Pelt-satunturilta. Hänen edessään kasvoi Laestadiuksen tunturiunikko eli peltsaunikko.

“Olen etsinyt kasvia aiemminkin ja olen erittäin onnellinen, että se viimeinkin löytyi.” Anneli oli lähtenyt kävelemään ystävänsä kanssa rinnettä ylös ja sattumalta huomannut poikkeuksellisen kasvin.

“Melkein astuin sen päälle, mutta onneksi huomasin. Kasvi oli valitettavasti siemenvaiheessa, ja harmittelin sitä, että en nähnyt sitä kukintovaiheessa. Vähän matkan päästä kuitenkin kukallinen peltsaunikko tuli vastaan ja teki mieli hyppiä onnesta”, Anneli muistelee.

Tuuli, Elias, Julia ja Tuomas

Vapaa poro yllätti italialaiset

Kulkevatko porot tosiaan vapaina Suomessa, ihmettelivät Ignagio ja Mattia Morandina sekä Daiana Berton ensimmäisellä Lapin-reissullaan.

Poro ilmestyi tielle ja pakotti italialaiset jarruttamaan. Vielä kun pääsisi silittämään poroa tai poseeraamaan samaan kuvaan, he toivoivat.

Marja, Jenni S, Henri

erämaasta

Mummu olikin mesikämmen

Karhu pelkää ihmistä. Kun kulkee hiljaa, sen saattaa nähdä tai kuulla. Tämän tietävät Paavo Hellstedt ja Inari Ylläsjärvi, molemmat Metsähallituksen työntekijöitä Äkäslompolossa.

Joskus, tosin hyvin harvoin, ihminen saattaa joutua aivan karhun viereen. Näin kävi Paavolle kerran. Hän oli kanootilla melomassa Lainionjoella, kun huomasi mummun vettä hakemassa. Paavo meloi aivan mummun viereen, ja kun tämä nosti päänsä, yllätys oli varmasti yhtä suuri molemmille: mummo olikin mesikämmen.

Karhulla on huono näkö mutta hyvä hajuaisti. Tämäkin karhu vaihtoi maisemaa vasta, kun haistoi melojat ihmisiksi.

Kellokkaan pihalla Paavo ja Inari olivat maalaamassa puukarhuja, joita pääsi lähelle ihan helposti. Kellokkaan musikaalisten karhujen muodostaman bändin nimi on Otsoduo, Inari ja Paavo keksivät.

Anni, Emma, Jenni J.

Nuorten Kiepin tekivät Sieppijärven koulun oppilaat Elias Saief Ennasser, Tuomas Koivuniemi, Julia Satta, Joona Åman, Henri Jutila, Jenni Jutila, Veera Jutila, Tuuli Hartikainen, Emma, Satta, Sini, Koskenniemi, Marja Vaattovaara ja Anni Koskenniemi.

Metsästyskohteiden TOP-10

Kiepin toimitus keräsi kymmenen metsästyskohdetta, joihin saa parhaiten lupia ja saalista tulee helposti. Kokosimme tiedot kohteiden myymättömistä kanalintuluvista viime vuodelta. Sen jälkeen vertasimme tietoja siihen, kuinka kauan kestää metsästys kullakin kohteella ennen ensimmäistä saalista. Lopulta päädyimme näihin kärkikohteisiin. Tiedot on kerätty saalispalautteista.

	Lupia myymättä	Vrk/saalis	Tuntia/saalis	Km/saalis
KOKO MAAN KESKIARVO	40,80 %	3,5	21,9	29,2
Säkkisalo (7695)	59,30 %	1	6,7	5,7
Haapajärvi-Reisjärvi (5635)	83,20 %	2	8,8	7,3
Utajärvi (5628)	67,70 %	3	17,6	21,8
Kinnula (6630)	61,80 %	4,7	26,5	23,2
Peurajärvi-Mujejärvi (7624)	68,2 %	3,7	23,1	24,3
Luotola (7697)	50,30 %	3,8	22,4	24,4
Herankaira (2616)	55,40 %	2,6	20,1	24,7
Heinävesi (7668)	60,10 %	3,9	22,1	25,5
Vahanka (6615)	55,50 %	4,1	21,2	25,6
Kuora-Kontiovaara-Uimaharju (7642)	66,50 %	3,6	21,1	25,8

1. Säkkisalo (7695). Sijaitsee Puulaveden saaristossa Hirvensalmella Etelä-Savossa. Täällä kulkiessaan metsästäjä tarvitsee oman veneen, mutta saalista tulee helposti.

2. Haapajärvi-Reisjärvi (5635). Eräs väljimmistä metsästyslupa-alueista. Tänne on lyhyt matka Oulusta, Raahesta, Ylivieskasta ja Kokkolasta, eikä saalista saadaksesen tarvitse paljoa saappaanpohjia kuluttaa.

3. Utajärvi (5628). Kohde sijaitsee Oulusta noin 60 kilometrin päässä. Alueeseen kuuluvat myös Iso-Olvasjärven ja Marttisjärven valtion vesialueet.

4. Kinnula (6630). Keski-Suomessa sijaitsevan kohteen yleisin saalis on tee-ri. Alueella voi metsästää helppokulkuisessa maastossa koiran kanssa tai ilman.

5. Peurajärvi-Mujejärvi (7624). Tällä pohjoiskarjalaisella kohteella sijaitsevat myös Peurajärven retkeilykalastusalue sekä Mujejärven virkistysalue.

6. Luotola (7697). Mikkelin kunnassa sijaitsevan alueen kanalintuluvista myydään ainoastaan puolet. Luotolassa sijaitsee myös Valkean kalastusalue.

7. Herankaira (2616). Rovaniemeltä tai Kemijärveltä kannattaa suunnata Herankairaan. Alue on melko syrjäinen ja sopii hyvin hiljaisuutta etsivälle.

8. Heinävesi (7668). Lupa-alueeseen kuuluvat Haikansalon, Kohmannien, Hyöryn-, Vihtarin- ja Suppuniemien sekä Tetrivaaran alueet.

9. Vahanka (6615). Kohde koostuu neljästä alueesta pohjoislaidan soilta etelän kuivempiin kangasmetsiin. Alueella on hyvä metsäautotieverkosto.

10. Kuora-Kontiovaara-Uimaharju (7642). Itä-Suomessa Joensuussa ja Lieksassa sijaitseva kohde. Alue on lähellä Pienen Ritojärven retkikohdetta.

METSÄSTYSLUVAT valtion maille

Metsästäjän tulee hankkia metsästyskortin lisäksi maanomistajan lupa metsästä. Valtion maille luvan saa Metsähallitukselta, jonka lakisääteinen tehtävä on tarjota metsästysmahdollisuus erityisesti niille, joilla ei sitä muuten ole.

Luvat maksavat sen verran, kun luvan myymisestä aiheutuu kustannuksia ja kun metsästettävän riistan kannanhoidon arvioidaan maksavan. Tulot ohjataan siis riistan hyväksi.

Metsästyslupa on kiintiöity lupa-alueittain. Mikäli kiintiö on täynnä, lupia ei enää alueille saa. Kiintiöinnillä varmistetaan riistakantojen kestävyys. Esimerkiksi huonona lintuvuonna lupia myydään vähemmän.

Pohjois-Suomessa henkilöllä, jonka kotipaikka on metsästyslain 8§:n osoittamalla alueella, on oikeus metsästä kotikunnassaan valtion mailla ilman erillistä maksua.

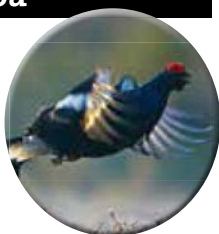
Kanalintulupa

Kaikki pienriista

Vuorokausiluvat myydään kahdessa erässä kesällä ja syksyllä. Lupia saa myös kännykällä.

Kausilupia voi hakea useille alueille huhtikuun aikana. Hakualueet löytyvät osoitteesta www.eraluvat.fi.

> Katso sivu 28!

Vesilintu- ja jänislupa

Kaikki pienriista paitsi kanalinnut

Vuorokausiluvat voi ostaa useille alueille myös kännykällä.

Kausilupia voi hakea useille alueille huhtikuun aikana. Hakualueet: www.eraluvat.fi.

Näin ostat luvan

> Katso sivu 29!

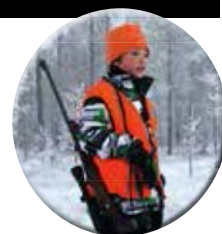
Nuorisolupa

Kaikki pienriista, myös kanalinnut

Edullinen lupa alle 18-vuotiaille, 10 euroa viikko. Luvan saa helposti kännykällä.

Nuorisoluvalla halutaan tukea nuorten eräharrastusta.

> Katso sivu 30!

Pienpedot ja muu riista

Pienpedot

Kausilupa koko metsästyskaudelle maksaa 10 euroa. Luvan voi hankkia helposti kännykällä.

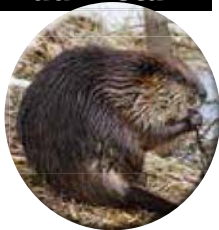
> Katso sivu 31!

Majava

Kanadanmajavaa voi metsästä pienpetoluvalla.

Muu riista

Muista luvista ja metsästysoikeuden vuokraamisesta lisätietoja antavat eräsunnittelijat

Suurpedot

Karhu

Poronhoitoalueen karhunmetsästyslupa voi ostaa mm. kännykällä automaattinumerosta.

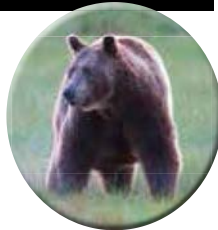
Muualle on eri lupa, ja metsästäjän on ilmoitauduttava karhunmetsästyksen yhteislupaan.

Susi ja ilves

Metsästäjän on aina, myös poronhoitoalueella, ilmoitauduttava yhteislupaan.

Ahmaa ei metsästetä.

Katso sivu 32!

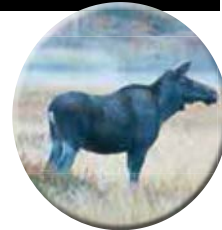
Hirvi

Hirvenmetsästyksen aluelupahakemus netissä <http://lupa-haku.eraluvat.fi> tammi-kuun 2015 aikana.

Metsähallitus myöntää seurueille hirvenmetsästysalueita, mutta ei päättä pyyntiluvista, jotka haetaan Suomen riistakeskukselta. Muistathan tarkistaa seurueesi ajantasaiset tiedot.

Syksyllä vieraiden on mahdollista päästä jahiin vierasluvalla, jonka saa helposti kännykällä.

Katso sivu 33!

Pienriistan metsästysalueet

Valtion mailla on 123 aluetta pienriistan metsästykseseen. Niillä voi metsästää muun muassa kanalintuja, vesilintuja ja jäniksiä.

- Metsästyslupa-alue
- 5632 Lupa-alueen numero
- Riistametsä

Tarkemmat tiedot metsästysalueista löydät netistä

Metsästysasiat ja kohdetiedot: www.eraluvat.fi

Alueen kartta: www.eraluvat.fi (pdf) ja www.retkikartta.fi

Pienriistan metsästysalue

Kunnat, riistakeskus

Etelä-Suomi

6671 Evo

Hämeenlinna, Etelä-Häme

6674 Keihäsjärvi

Loppi, Etelä-Häme

6675 Vesijako

Padasjoki, Etelä-Häme

Länsi-Suomi

6612 Perho

Perho ja Halsua, Pohjanmaa

6613 Kivijärvi

Kivijärvi, Kinnula ja Perho, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6614 Linkkilä

Alajärvi, Perho, Vimpeli ja Kyyjärvi, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6615 Vahanka

Karstula, Kyyjärvi ja Soini, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6616 Mäkelä

Pylkönmäki, Keski-Suomi

6617 Kukko-Multia

Pylkönmäki ja Multia, Keski-Suomi

6619 Arpainen

Soini ja Ähtäri, Pohjanmaa

6620 Ähtäri

Ähtäri ja Multia, Keski-Suomi; Pohjanmaa

6630 Kinnula

Kinnula ja Viitasaari, Keski-Suomi

6631 Luotonen

Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi

6632 Valkeismäki-Purala

Pihtipudas ja Viitasaari, Keski-Suomi

6635 Äänekoski

Saarijärvi, Karstula, Viitasaari, Kannonkoski, Äänekoski, Keski-Suomi

6642 Virrat

Virrat ja Ähtäri, Pohjois-Häme; Pohjanmaa

6643 Parkano

Parkano, Karvia, Kihniö ja Ikaalinen, Satakunta

6645 Kuru

Kuru, Ruovesi ja Virrat, Pohjois-Häme

6647 Rankku

Pori, Satakunta

6651 Orivesi

Orivesi, Juupajoki, Ruovesi, Jämsä, Tampere, Pohjois-Häme

6661 Muuratjärvi

Korpilahti, Muurame, Jämsä, Jämsänkoski, Keski-Suomi

6663 Toivakka

Toivakka, Jyväskylän mlk, Leivonmäki, Luhanka, Keski-Suomi

6666 Kuhmoinen

Kuhmoinen, Pohjois-Häme

6676 Uudenkaupungin Harmaaletot

Uusikaupunki

6677 Rauman Bokreivit

Rauma

6678 Porin Räyhät

Pori, Satakunta

6679 Merikarvian Kasalabädanin luodot

Merikarvia

Itä-Suomi

6633 Heiniperä

Kiuruvesi, Pohjois-Savo

7603 Rahustenhö- Levämäki

Vieremä, Pohjois-Savo

7604 Jyrkkä-Kontio

Sonkajärvi ja Rautavaara, Pohjois-Savo

7614 Siera-Yöttäjä

Rautavaara, Valtimo ja Nurmes, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

7621 Hirvivaara-Rostua

Nurmes, Rautavaara ja Juuka, Pohjois-Savo; Pohjois-Karjala

7624 Peurajärvi-Mujejärvi

Nurmes ja Valtimo, Pohjois-Karjala

7630 Kiikkukangas

Polvijärvi, Pohjois-Karjala

7635 Kukkaro-Lakla

Lieksa, Pohjois-Karjala

7638 Elimo-Kitsi-Piilo

Lieksa ja Ilomantsi, Pohjois-Karjala

7642 Kuora-Kontiovaara-Uimaharju

Lieksa, Pohjois-Karjala

7652 Ilomantsi

Ilomantsi, Pohjois-Karjala

7668 Heinävesi

Heinävesi ja Liperi, Etelä-Savo; Pohjois-Karjala

7675 Leipämäki

Savonlinna, Etelä-Savo

7680 Lohikoski- Likastenperä

Punkaharju ja Sulkava, Etelä-Savo

7685 Pyylampi

Karttula, Pohjois-Savo

7689 Tervanen-Leikko- Pusa

Pieksämäki, Etelä-Savo

7693 Sorsasalo-Ahveninen

Joroinen, Pieksämäki ja Leppävirta, Etelä-Savo; Pohjois-Savo

7695 Säkkisalo

Hirvensalmi, Etelä-Savo

7697 Luotola

Mikkeli, Etelä-Savo

Pohjanmaa, Kainuu

5601 Paltamo

Paltamo, Kainuu

5602 Hossa

Suomussalmi, Kainuu

5603 Martinselkonen

Suomussalmi, Kainuu

5604 Itä-Suomussalmi

Suomussalmi, Kainuu

5605 Länsi-Suomussalmi

Suomussalmi, Kainuu

5608 Puolanka

Puolanka, Kainuu

5611 Hyrynsalmi-Ristijärvi

Hyrynsalmi ja Ristijärvi, Kainuu

5613 Sotkamo

Sotkamo, Kainuu

5614 Kajaani

Kajaani, Kainuu

5615 Vuolijoki

Kajaani, Kainuu

5616 Vaala

Vaala, Oulu

5617 Länsi-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5618 Itä-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5619 Etelä-Kuhmo

Kuhmo, Kainuu

5620 Länsi-Kuusamo

Kuusamo, Oulu

5621 Pohjois-Taivalkoski

Taivalkoski, Oulu

5622 Etelä-Taivalkoski

Taivalkoski, Oulu

5623 Kouva

Pudasjärvi, Oulu

5624 Syöte

Pudasjärvi, Oulu

5625 Etelä-Pudasjärvi

Pudasjärvi, Oulu

5626 Yli-Ii

Yli-Ii ja Kuivaniemi, Oulu

5627 Röyttä

Ii, Oulu

5628 Utajärvi

Utajärvi, Oulu

5629 Kantojärvi

Tyrnävä, Temmes, Oulu

5630 Pyhäntä

Pyhäntä, Oulu

5631 Riikinhovi

Pyhäjärvi, Oulu

5632 Isokangas

Ylivieska, Oulu

5633 Rahja

Kalajoki, Oulu

5634 Sievi

Sievi, Oulu

5635 Haapajärvi-Reisjärvi

Haapajärvi ja Reisjärvi, Oulu

5636 Lestijärvi

Lestijärvi, Pohjanmaa

5637 Itä-Kuusamo

Kuusamo, Oulu

5638 Korpihovi

Pyhäjärvi, Oulu

5639 Länsi-Pudasjärvi

Pudasjärvi, Oulu

5640 Muhos

Muhos, Oulu

Lappi

2602 Muonio

Muonio, Lappi

2604 Kolari

Kolari, Lappi

2606 Pello

Pello, Lappi

2609 Ylitornio

Ylitornio, Lappi

2611 Pokka-Pulju

Kittilä, Lappi

2612 Levi

Kittilä, Lappi

2613 Maunu

Kittilä, Lappi

2614 Meltaus

Rovaniemi, Lappi

2615 Rovaniemi

Rovaniemi, Lappi

2616 Herankaira

Rovaniemi, Lappi

2617 Tervola

Tervola, Lappi

2618 Keminmaa-Simo

Keminmaa ja Simo, Lappi

2619 Ranua

Ranua, Lappi

2620 Posio

Posio, Lappi

3602 Kemijärvi

Kemijärvi, Lappi

3606 Vasaselkä

Sodankylä, Lappi

3607 Sorvorta

Savukoski, Lappi

3608 Tulppio

Savukoski, Lappi

3609 Vintilä

Savukoski, Lappi

3610 Kemi-Kuro

Savukoski, Lappi

3611 Naruska-Tuntsa

Salla, Lappi

3612 Vilma-Savina

Salla, Lappi

3613 Itäinen Pelkosenniemi

Pelkosenniemi, Lappi

3614 Läntinen Pelkosenniemi

Pelkosenniemi, Lappi

3615 Lokka-Porttipahta

Sodankylä, Lappi

3616 Koitelainen

Sodankylä, Lappi

3617 Pomo-Rajala

Sodankylä, Lappi

1601 Karigasniemi

Utsjoki, Lappi

1602 Paistunturi

Utsjoki, Lappi

1603 Kaldoaivi

Utsjoki, Lappi

1604 Nuorgam

Utsjoki, Lappi

1605 Näätämä

Inari, Lappi

1606 Vätsäri

Inari, Lappi

1607 Kaamanen

Inari, Lappi

1608 Muotkatunturi

Inari, Lappi

1609 Angeli

Inari, Lappi

1610 Hammastunturi

Inari, Lappi

1611 Kultura

Inari, Lappi

1612 Tsarmitunturi

Inari, Lappi

1613 Käsivarsi

Enontekiö, Lappi

1614 Hetta-Karesuvanto

Enontekiö, Lappi

1615 Näkkälä

Enontekiö, Lappi

1616 Nunnanen

Enontekiö, Lappi

Kanalintulupa

Kanalintulupa kattaa kaiken pienriistan metsästyksen 10.9.–31.10.

Lyhyet kanalintuluvat

Luvan kesto	Saalis pistekiintiö	Hinta
1 vrk	5 pistettä	22 €
2 vrk	9 pistettä	40 €
3 vrk	11 pistettä	47 €
4 vrk	12 pistettä	54 €
5 vrk	13 pistettä	60 €
6 vrk	14 pistettä	65 €
7 vrk	15 pistettä	70 €
Ylä-Lapin riekkolupa		17 € /vrk

Katso riistan saalis pistearvit sivulta 30!

Myynti

- Puhelinpalvelu 020 69 2424. Arkisin 8 € 16.
- Eräluvut.fi 24 h
- Kännykkäluvut 24 h
 - 0600 55 1601 € 1 vrk (22,10 €)
 - 0600 55 1602 € 2 vrk (40,31 €)
 - 0600 55 1603 € 3 vrk (45,36 €)
- Ylä-Lapin riekkolupa
 - 0600 55 1600 € 1 vrk (17,14 €)

Puhelun aikana näppäillään lupa-alueen numero (katso numerot sivulta 27) ja toivottu aloituspäivä (esim. 10.9. = 1009).

Myynnin aloituspäivät 2014

Metsästysalueen sijainti	Kesä 2014	Syysy 2014
Etelä-, Länsi- ja Itä-Suomen alueet	ma 9.6.	ma 25.8.
Salla, Savukoski, Pelkosenniemi, Sodankylä, Kemijärvi	ti 10.6.	ti 26.8.
Pohjanmaa, Kainuu	ke 11.6.	ke 27.8.
Keminmaa, Kittilä, Kolari, Muonio, Pello, Rovaniemi, Ranua, Simo, Tervola, Ylitornio, Posio	to 12.6.	to 28.8.
Enontekiö, Inari, Utsjoki (riekkoluvat)	pe 13.6.	pe 29.8.

Tarkista myyntipäivät www.eräluvut.fi.

Myynti alkaa mainittuna päivänä kello 8 aamulla.

Kausiluvat

	Kiintiö	Hinta
Kaikki pienriista	30 (max. 15 p. kanalinnuille)	130 €
Jousilupa kaikelle pienriistalle	15 (max. 9 p. kanalinnuille)	65 €
Lapin kaupunkilaisen pienriistolupa	30 (max. 15 p. kanalinnuille)	67 €

Kausiluvan haku

Haku huhtikuussa lupahakujärjestelmällä <https://lupahaku.eräluvut.fi>. Kausilupia ei ole saatavilla kaikille alueille. Tarkemmat ohjeet ja haettavissa olevat alueet www.eräluvut.fi. Järjestelmästä ei voi ostaa 1–7 vrk:n lupia.

Kun pystykorva opetti miestä

Siilinjärveläinen palomestari **Antti Korhonen** muistelee mieluusti ensimmäistä suomenpystykorvaansa Rämäkän Remua.

– Remu opetti minua enemmän kuin koskaan osasin edes kuvitella.

Vaikka metsästäjä onnistui toisinaan sähläämään lähes varmat pudotukset, Remu ei ollut niistä moksiskaan.

– Sitä mentiin uusiin tilanteisiin yhä uudelleen ja uudelleen, ja pikku hiljaa isäntäkin alkoi oppia, Korhonen naurahtaa reilun vuosikymmenen takaisia aikoja muistellessaan.

Remu on jo paremmilla jahtimailla, mutta Korhosen koiratarhassa on elämää. Siellä haukahtelee tällä hetkellä kaksikin pikinokkaa, Hakojen Kata ja Jahtitaigan Iitu.

– On ollut mielenkiintoista seurata, kuinka täysin erilaisia ne ovat metsällä monessakin mielessä.

Riistaverinen Kata on hyvin itsenäinen, kaukohakuinen koira, joka ei juurikaan kysele metsästäjältä kulkuohjeita.

– Iitu puolestaan ottaa yhteyttä keskimäärin kymmenen minuutin välein ja on siten paljon helpommin ohjattavissa.

Vanha homenokka ja nuori pikinokka. Mitäpä muuta metsämies enää kaipaisi.

Molempi parempi. Korhosen kaikki kolme suomenpystykorvaa ovat yltäneet aikanaan käyttövalioiksi, Iitu niistä kaikkein nuorimpana.

Tärkeinä tekijöinä kokeissa menestymiseen Korhonen mainitsee pitkäjänteisen koulutuksen ja pohjoisen kairoille suuntautuneet monipäiväiset jahtireissut.

– Kaira, mies ja koira. Silloin kaikki turha on karsittu pois, hän pelkistää metsästysfilosofiansa.

Kiitosta Korhoselta saa myös Metsähallituksen myönteinen suhtautuminen haukkukokeiden järjestämiseen sen mailla.

Monen pystykorvametsästäjän haave on päästä mukaan edes kerran elämässään mestarikoirien Haukkuotteluun.

– Iitun kanssa se toteutui viime syksynä, Korhonen muistelee huipputietä.

Kimmo Pöri, teksti ja kuva

Kai-Eerik Nyholmilla on tarhassa suomenajokoiran lisäksi karjalankarhukoira. Kun vielä saisi suomenpystykorvan olisi kotimainen trio valmis.

Haaveena suomalaisrotujen trio

Polvijärvellä Pohjois-Karjalassa asuva luonto-opettaja **Kai-Eerik Nyholm** on ollut jahdissa monen erirotuisen koiran kanssa. Kolme rotua on kuitenkin ylitsé muiden.

– Suomenpystykorva, karjalankarhukoira ja suomenajokoira ovat erityisen lähellä sydäntäni.

Tällä hetkellä Nyholm in tarhassa asustaa kaksivuotias suomenajokoiranarttu Perämeren Kiro sekä nelivuotias karjalankarhukoira Korvenkannan Saana.

– Haaveenani on saada tarhaan kolmen suomalaisen rodun trio. Se uusi punaisen pentu on tervetullut porukkaan vaikka jo kesällä.

Kun metsästäjätaipaleella on alusta alkaen ollut mukana koiria, ilman nelijalkaista ystävää jahtitouhut tuntuvat jotenkin tyhjältä.

– Niin paljon muistoja on kertynyt vuosien varrella eri koirien kanssa.

Eräänä parhaimmista muistoistaan Nyholm mainitsee erään päivän pohjoisessa.

– Samana päivänä saimme koiraltani hirven ja metson.

Nyholm in perheessä on ollut aikaisemminkin suomenajokoira, ja hän on usein myös päässyt nauttimaan eräkavereiden hyvistä ajokoirista.

Tavallisesti Nyholm on hankkinut omat metsästyskoiransa pentuna, mutta tällä kertaa hän

teki poikkeuksen. Viime syksynä puolitoistavuotiaana hankitulle ajurille kertyi 13 jahtikertaa reilussa kuukaudessa.

– Aluksi odotukset nuoren ja kokemattoman koiran suhteen eivät olleet kovin suuret, Nyholm tunnustaa.

Yllätyksekseen Nyholm huomasi, että Kiro löysi jäniksen metsästä miltei joka kerta, ja muutama noin tunnin kestänyt ajo päättyi kaatoon.

Ensi syksynä Nyholm in on tarkoitus viedä koira poronhoitoalueelle ja tehdä muutama reissu Kuusamon ja Sodankylän valtion maille.

Tavoite on totuttaa Kiro porojen läsnäoloon. Onneksi sillä ei näyttäisi olevan kiinnostusta sorkkaeläimiin.

Nyholm on huolissaan kotimaisten metsästyskoirarotujemme tulevaisuudesta. Hänen mielestään

tarvitaan pitkäjänteistä ja määrätietoista työtä, jotta tulevillakin eräsukupolvilla on mahdollisuus valita salomaille kaverikseen jokin kotimaisista koiraroduista.

– Tämän eteen tehty työ on suomalaisen eräperinteen vaalimista parhaimmillaan.

Kimmo Pöri, teksti ja kuva

Vesilintu- ja jänislupa

Vesilintu- ja jänislupa oikeuttaa metsästä-mään kaikkea muuta pienriistaa kuin kanalintuja. Metsästäjät voivat hankkia tämän edullisemman pienriistaluvan myös kanalintukaudelle.

Lyhyet luvat

Luvan kesto	Saalispistekiintiö	Hinta €
1 vrk	5 pistettä	11 €
2 vrk	9 pistettä	20 €
3 vrk	11 pistettä	25 €
4 vrk	12 pistettä	27 €
5 vrk	13 pistettä	29 €
6 vrk	14 pistettä	35 €
7 vrk	15 pistettä	38 €

Osakuusilupa ajalle 1.11.–30.4. maksaa 55 euroa. (Kiintiö 20 saalispistettä).

Myynti

- Luvat tulevat myyntiin 16.6.2014 klo 8.00
- Kännykkäluvat 24 h
Soita automaattinumeroon, näppäile alueesi numero (katso sivulta 27) ja aloituspäivä. Saat luvan tekstiviestillä.
– 0600 55 1611 – 1 vrk:n lupa
– 0600 55 1612 – 2 vrk:n lupa
– 0600 55 1613 – 3 vrk:n lupa
– 0600 55 1615 – nuorisolupa (sis. kanallinnut)

HUOM! Kaikille alueille ei saa kännykkälupia. Tarkista, mille alueille kännykkälupia myydään: www.eraluvat.fi.

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Eräluvut.fi 24 h

Kausiluvat

Lupatyyppe	Saalispistekiintiö	Hinta €
Muu pienriista kuin kanallinnut	20 pistettä	80 €
Jousilupa muulle kuin kanallinnuille	15 pistettä	40 €

Kausiluvan haku

Haku huhtikuussa lupahakujärjestelmällä <http://lupahaku.eraluvat.fi>. Kausilupia ei ole saatavilla kaikille alueille. Tarkemmat ohjeet ja haettavissa olevat alueet www.eraluvat.fi. Järjestelmästä ei voi ostaa 1–7 vrk:n lupia.

Nuorisolupa

Metsähallitus haluaa tukea nuorten eräharastusta tarjoamalla nuorille edullisen ja helposti saatavan metsästyslupa. Jokainen alle 18-vuotias metsästyskortin omistaja pääsee metsästämään nuorisoluvalla. Lupa oikeuttaa metsästämään kaikkea pienriistaa, myös kanalintuja.

Alle 15-vuotias voi metsästä pienriistaa 18 vuotta täyttäneen aseenkantoluvan haltijan välittömässä valvonnassa tämän kiintiön.

Luvan hinta: 10 €
Metsästysaika: 7 vrk
Saalispisteintiö: 15 pistettä

Myynti

Kännykkälupa 0600 55 1615

Soita automaattinumeroon (avoinna 24 h), näppäile alueesi numero (katso sivu 27) ja aloituspäivä. Saat luvan tekstiviestillä.

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Eräluvat.fi 24 h

Muistathan tarkistaa lupasi saalispisteintiön!

Pienriistan saalispistearvot

Metso	9 pistettä
Teeri	4 pistettä
Pyy	2 pistettä
Riekko	2 pistettä
Hanhi	6 pistettä
Muut vesilinnut	1 piste
Muu linturiista	1 piste
Kanadanmajava	5 pistettä
Metsäjänis ja rusakko	2 pistettä
Pienpedot ja turkisriista	0 pistettä

Kamera käy, yritä siinä sitten metsästä. Kakkosnelosen iskuryhmän Teppo Ahlholm asettuu passiin. Antti J. Leinonen kuvaa.

Etelä-Suomeen on suunnitteilla erityinen hanke. Tarkoituksena on tyhjentää alueita kanadanmajavasta (amerikanmajava), joka on vieraslaji, ja istuttaa tilalle kotoperäistä euroopnamajavaa.

Kakkosnelonen – 24 h on puolestaan Metsähallituksen eräpalveluiden oma videoformaatti, jossa yritetään 24 tunnin aikana täyttää tietty tavoite metsästyksessä tai kalastuksessa.

Kakkosnelosen iskuryhmä päätti testata, kuinka helppoa tai vaikeaa on poistaa vieraslaji kanadanmajava joltain alueelta. Iskuryhmä otti

tavoitteekseen ampua yhden majavan vuorokauden aikana.

Kohteeksi valittiin Evon pienriista-alue, jossa ei tavallisesti saa metsästä majavaa. Evon alueella on runsaasti majavia ja niiden pesät ja padot ovat tiedossa. Eräsuunnittelija **Juha Tuomola** toimitti Kakkosnelosen iskuryhmälle etukäteen kartan kaikista alueen majavapaikoista.

Sen lisäksi tiimiä varten vietiin joka pesän tai padon lähelle tuoreita haapasyöttejä. Tehtävän piti olla siis läpihuutojuttu, mutta kuten jo

Teemu Enbuske Evon majavapuruolla.

Kakkosnelonen iski majavapuruolle

Eräluvut.fi:n videosarja Kakkosnelonen on julkaissut uuden jakson. Iskuryhmä testaa, kuinka helppoa tai vaikeaa on poistaa vieraslaji joltain kohteelta. Kakkosnelonen majavajahdissa on katsottavissa osoitteessa Eräluvut.fi tai YouTubessa Eräluvut-kanavalla.

TEKSTI JA KUVAT Aku Ahlholm

Kakkosnelonen – 24 h

- Eräluvut.fi:n oma videoformaatti
- Ideana on täyttää tietty tavoite 24 tunnin aikana erällä
- Kaikki musiikki soitetaan aidosti livenä
- Julkaistaan Eräluvut.fi-TV:ssä ja YouTubessa Eräluvut-kanavalla

Kakkosnelosen ensimmäisessä jaksossa Korvu-ajoella sanottiin: ”Kaikki, jotka ovat joskus kalastaneet, tietävät, kuinka varma on kalastajan pomminvarma”.

Jo ennen kuin katsot *Kakkosnelonen majavajahdissa* -jakson, voidaan paljastaa sen verran, että sama lausahdus pätee myös metsästyksessä.

Kakkosnelosen majavajahdin iskuryhmään kuuluvat juontajan lisäksi **Mikko Koski**, **Teemu Enbuske** ja **Teppo Ahlholm**. Sen lisäksi mukana oli eräkokkina **Tero Pullinen**.

Kakkosnelosen tavoite oli ampua majava sen verran joutuin, että eräkokki ehtisi vuorokauden aikana vielä paistaakin sen vähintään medium plussaksi. Toki tiedossa oli Eviran ohje, jonka mukaan majavakin kuuluu trikiinilajeihin. Ne on paistettava kypsäksi tai ennen myyntiä tutkittava loisen varalta.

Saaliin laitto ruuaksi tai nahkan huolellinen käsittely on osa metsästystä. Vaikka poistetaan vieraslajeja, saalista kunnioitetaan, eikä heitetä hukkaan.

Teemu Enbuske ja Mikko Koski neuvottelevat kuvaajan kanssa ennen majavapassiin menoa.

Kakkosnelosen iskuryhmän eräkokki Tero Pullinen kuorii perunoita, sillä aikaa kun muut ovat jahdissa.

Pienpetolupa

Metsähallitus kannustaa metsästäjiä pienpetojen pyyntiin. Esimerkiksi minkin ja supikoiran metsästys luetaan riistanhoitotyöksi. Sen vuoksi pienpetolupa on edullinen. Pienpetoluvalla voi metsästää myös majavaa, villisikaa ja rauhoittamattomia lintuja.

Hinta:

10 euroa kausi

Lupa voimassa:

1.8.–30.4.

Pienpedot

Pienpetoluvalla metsästettäviä pienpetoja ovat muun muassa kettu, supikoira, minkki, näätä, kärppä, hilleri ja mäyrä.

Majava ja villisika

Pienpetoluvalla saa metsästää villisikaa ja yhden kanadanmajavan (amerikanmajava), ellei sitä ole lupa-aluekohtaisissa ohjeissa erikseen kielletty.

Varislinnut

Pienpetolupa kattaa myös rauhoittamattomat linnut, eli sillä voi metsästää korppia (poronhoitoalueella), varista, harakkaa, harmaalokkia ja merilokkia.

Myynti

Kännykkälupa 0600 55 1614

Soita automaattinumeroon ja näppäile puhelun aikana alueen numero (katso sivu 27). Saat lupasi tekstiviestillä.

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Eräluvut.fi 24 h

Lupien nettikauppa.

Muut riistaluvat

Metsähallitus myy joillain alueilla myös muita lupia, joista voit kysyä alueesi eräsuunnittelijalta. Ulkomaalaisille myydään metsästyslupia yleisille vesialueille. Niistä kerrotaan lisää eräluvut.fi-sivustolla.

Suurpetojen metsästys

KARHULUPA PORONHOITOALUEELLE

Karhunmetsästys poronhoitoalueella jatkuu, kunnes riistakeskuksen myöntämä kiintiö on täynnä tai metsästysaika päättyy. Metsästettäessä kotikunnan ulkopuolella tulee hankkia metsästyslupa, joka maksaa 50 euroa kaudelta ja 25 euroa vuorokaudelta.

Jokaisesta kaadosta on tehtävä välittömästi ilmoitus Suomen riistakeskuksen karhupuhelimeen numeroon 029 431 2500.

Myynti

Kännykkälupa 24 h

- 0600 55 1616 – kausilupa 20.8.–31.10. (50,41 € + mpm)
- 0600 55 1617 – vuorokausi (25,16 € + mpm).

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Eräluvut.fi 24 h

KARHULUPA PORONHOITOALUEEN ULKOPUOLELLE

Poronhoitoalueen ulkopuolella metsästäjät ilmoittautuvat karhunmetsästyksen yhteislupaan. Mikäli metsästys ulottuu valtion maille, metsästäjän on lisäksi hankittava Metsähallituksen karhunmetsästyslupa, joka maksaa 50 euroa kaudelta ja 25 euroa vuorokaudelta.

Myynti

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

SUSI- JA ILVESLUPA

Ilveksen tai suden metsästäjä ilmoittautuu Suomen riistakeskuksen myöntämän poikkeusluvalla haltijalle (yhteislupa). Sen lisäksi valtion maille tarvitaan Metsähallituksen lupa, joka maksaa 25 euroa.

Myynti

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Metsästyslupa Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tapahtuvaan, vahinkoa aiheuttavaan tai turvallisuutta vaarantavan suurpedon metsästykseen seuruelupana maksaa 5 euroa henkilöltä.

Pekka Alalauri (vas.) ja Veikko Kirmanen kantavat Lumijoen historian ensimmäistä ilvessaalista. Ilmari Ahlholm seuraa sivusta, tällaisiako ne isot kissat ovat.

Kymmenen vuotta sitten Lumijoella Pohjois-Pohjanmaalla alettiin hämmästellä erikoisia lumijälkiä. Ilves oli saapunut kylään. Viime talvena yksi tulokkaista ammuttiin.

TEKSTI JA KUVAT Aku Ahlholm

Pekka Alalauri yllättyy yhtä paljon kuin näkönsälle hiipinyt kissapetokin. Eletään maaliskuuta 2014 Lumijoella. Koskaan aikaisemmin ei ilves ole joutunut tuijottamaan suoraan metsästäjän piippuun.

Alalauri poistaa varmistimen.

Suomalaiset metsästäjät ovat uudessa tilan-

teessa. Heidän alueelleen, eri puolilla Suomea, on tullut uusi riistalaji ja he miettivät, miten näitä oikein metsästetään. Ilveksiä ajavilla koirilla alkaa olla kysyntää.

Lumijoellakin oli havaittu, ettei ilvestä ollut huomioitu edes metsästysoikeuden vuokrauksissa. Mailla sai metsästää joko kaikkea riistaa tai vain hirveä. Kuitenkin kun asiaa tarkisteltiin, yleensä maanomistajat olivat sitä mieltä, että kyllä hirven lisäksi ilveksenkin saisi ampua.

Ilves on levittänyt kohta takaisin koko maahan. Kanta on kasvanut hurjasti, ja riistakeskus on myöntänyt yhä enemmän poikkeuslupia. Myös Metsähallituksen lupamyynnissä on huomattu, että ilveslupia on alettu kysyä valtion maille.

Hieno eläin, sanoo metsästäjä

Pekka Alalauri on kokenut metsästäjä. Hän on riistanhoitoyhdistyksen suurpetoyhdistyksen kilö,

Kylän ensimmäinen suurpeto

jolla on myös omakohtaista kokemusta suurpeidoista. Vuonna 2001 hänen pystykorvansa joutui suden suuhun.

Metsä antaa ja metsä ottaa, ajattelee Alalauri. Hän ei ole niitä metsästäjiä, jotka katkeroituisivat suurpedoille.

Ilvestä on hieno eläin, jota on oikeastaan sääli ampua, hän sanoo. Kymmenen vuotta sitten hän ja muut lumijokiset saivat eläimeen ensimmäisen kosketuksen. Kylällä alkoi näkyä uudenlaisia lumijälkiä, joita käytiin tutkimassa.

Jälkiä tuli vähitellen lisää. Talvella 2014 kylän alueella liikkui kolme ilvespentuetta ja neljä yksinäistä eläintä, yhteensä 12 ilvestä. Riistakeskus oli myöntänyt luvan yhden ampumiseksi.

Kylän metsästäjät kokoontuivat aamuisin urheilutalolle, ja lähtivät jahtiin. Koska talvi oli vähäluminen, ilveksiä ei onnistuttu motittamaan, kuten asiaan kuuluu.

Historiallinen laukaus

Lopulta ollaan kuitenkin tilanteessa, jossa Pekka Alalauri poistaa varmistimen. Koira on aiemmin ajanut ilveksen liikkeelle, mutta se ei pidä ajon aikana ääntä. Useilla metsästäjillä loppuu usko, mutta Pekka Alalauri pysyy valppaana.

Siinä se lopulta on ja kuulee varmistimen naksahduksen, eikä metsämies aikaile.

Kyllähän tämä historian kirjoihin jääpi. Uskon kyllä, että muitakin suurpetoja saa vielä pyytää Lumijoella, Alalauri sanoo.

Ainakin ilvesjahti saattaa jatkua kylällä. Kun riistakannat laskevat, ilvekset alkavat liikkua pihoilla, ovat jo alkaneet. Kyläläiset soittelevat metsästäjille. Voi olla, että poikkeuslupahakemus lähtee jälleen ensi talveksi.

Hirven- metsästyksen aluelupa

Valtion maiden hirvenmetsästysalueita haetaan aina tammikuun aikana. Seuraava haku on tammikuussa 2015. Alueluvan saaneet hakevat erikseen pyyntilupia Suomen riistakeskukselta huhtikuun loppuun mennessä.

Alueluvan haku

Lupahakujärjestelmä:

<https://lupahaku.eraluvat.fi>

(31.1.2015 mennessä).

Alueet: www.eraluvat.fi

Lupahakujärjestelmässä hakija voi hyödyntää edellisvuonna jättämäänsä hakemusta uuden hakemuksen pohjana. Kun hakemusaika on päättynyt (31.1. klo 16), hakemukseen ei enää voi lisätä ampujia. Muita tietoja voi täydentää hakuajan jälkeen.

Alueluvan myöntämisen jälkeen riistanhoitoyhdistykselle jätettävään ampujaluetteloon voi lisätä vain metsästyslain 8 §:n alueella kotikuntansa valtion mailla metsästäviä kuntalaisia.

Myynti

Hakija saa laskun päätöksen mukana. Metsästyslain 8 §:n alueella kauden hinta on 42 euroa jokaisesta ulkopaikkakuntalaisesta metsästäjästä. 8 §:n alueen ulkopuolella hinta on 0,07–0,50 euroa hehtaarilta (+ alv).

Hirvijahdin vieraat

Hirviseurue, joka on saanut alueluvan, voi ottaa vieraita metsälle syksyllä. Vieraiden on maksettava 12 euron vuorokausilupa, joita voi ottaa enintään 10 vuorokaudelle.

Myynti

Kännykkälupa 24 h

- 0600 55 1618 – 1 vrk:n lupa (11,84 € + mpm)
 - 0600 55 1619 – 2 vrk:n lupa (24,17 € + mpm)
 - 0600 55 1620 – 3 vrk:n lupa (35,26 € + mpm)
- Puhelun aikana näppäillään aluelupahakemuksen nelinumeroinen tunniste, jonka saa alueluvan haltijalta, ja metsästäjänumeron seitsemän viimeistä numeroa. Kännykkälupa tulee voimaan heti.

Puhelinpalvelu 020 69 2424

Arkisin 8–16.

Lisätietoja www.eraluvat.fi

ME HOIDAMME metsästysasioita valtion mailla

Metsähallituksen erähenkilöstöön kuuluu 26 henkilöä, jotka vastaavat metsästysasioista. Apunaan heillä on joukko hanketyöntekijöitä, kausivalvojia tai yksityistä työvoimaa. Erävalvonnasta vastaavat erätarkastajat.

Yhteystiedot

Sähköpostit:
etunimi.sukunimi@metsa.fi

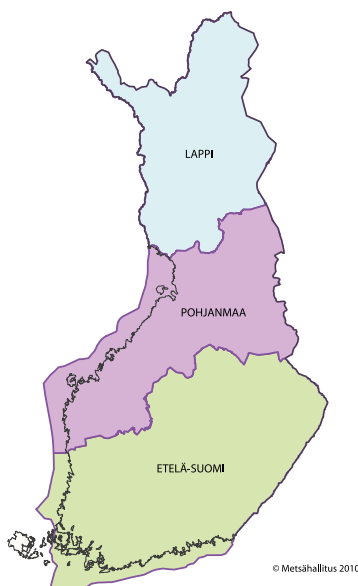
Puhelin: vaihe 0205 64100

Henkilökohtaiset numerot:
0205 64 + henkilökohtainen alanumero

Erälupien palvelunumero:
020 69 2424

Eräluvut netistä ja muut tiedot eräasioista:
www.eräluvut.fi

Osan metsästysluvista voi ostaa kännykällä numeroista, jotka löytyvät sivuilta 26–33 tai osoitteesta www.eräluvut.fi.

© Metsähallitus 2010

OHJAUSYKSIKKÖ

Jukka Bisi
erätalouspäällikkö
Ilmajoki
0205 64 6611

Ahti Putaala
ylitarkastaja, metsästys- ja riistanhoito
Oulu
0205 64 6619

Aku Ahlholm
erikoissuunnittelija,
Kiepin päätoimittaja, viestintä, Oulu
0205 64 4660

Hannaleena Mäki-Petäys
erikoissuunnittelija, verkkosivut,
maastoliikenne, Oulu
0205 64 6621

Jari Haarala
palvelupäällikkö, asiakkuudet ja järjestelmä
Oulu
0205 64 6239

ETELÄ-SUOMI

Jarmo Väisänen
aluepäällikkö, Savonlinna
0205 64 5917

Eräsuunnittelijat

Kalervo Timonen
Itä-Suomi, Kuopio
0205 64 5576

Juha Tuomola
Länsi-Suomi, Hämeenlinna
0205 64 5344

Olli Urpanen
Länsi-Suomi, Jyväskylä
0205 64 5056

Madeleine Nyman
Etelä-Suomi, Tammisaari
0205 64 4685

Markus Pekkinen
Riistanhoito, Kuopio
0205 64 5045

POHJANMAA

Erkki Turtinen
aluepäällikkö, Oulu
0205 64 6616

Eräsuunnittelijat

Reijo Hirvonen
Pohjanmaa, Oulu
0205 64 6668

Mikko Rautiainen
Pohjanmaa, Vaasa
0205 64 6001

Heikki Väyrynen
Kainuu, Kajaani
0205 64 6355

Timo Eskola
Riistanhoito, Pudasjärvi
0205 64 6523

Kalaveden- ja riistanhoitajat

Terho Luomanen
Pohjanmaa, Haapajärvi
0205 64 6773

Matti Kela
Kainuu, Suomussalmi
0205 64 6482

LAPPI

Pirjo Ilvesviita
aluepäällikkö, Rovaniemi
0205 64 7123

Eräsuunnittelijat

Pasi Kamula
Metsästysasiat: Sodankylä, Savukoski, Salla,
Pelkosenniemi, Kemijärvi, Posio ja Rovaniemi
Toimipaikka Rovaniemi
0205 64 7691

Jarmo Katajamaa
Metsästysasiat: Ylä-Lappi.
Toimipaikka Ivalo
0205 64 7709

Aki Kiiskinen
Metsästysasiat: Kittilä, Kolari, Muonio ja Pello
Toimipaikka Rovaniemi
040 152 9490

Nilla Aikio
Riistanhoito
Metsästysasiat: Ranua, Simo, Tervola,
Keminmaa ja Ylitornio
Toimipaikka Rovaniemi
0205 64 7629

LUPAMYYNTI

Lupamyynit vastaavat numerossa
020 69 2424 arkisin 8–16.

Ulla Filen

Suunnittelija, lupa-asiat
Kemijärvi

Ritva Aho

Suunnittelija, lupamyynit
Haapajärvi

Ritva Juntunen

Suunnittelija, lupamyynit
Suomussalmi

Lupia myyvät keskukset

Hautajärven luontokeskus, Salla

Hautajärventie 414
0205 64 6870, 040 834 6814

Hossan luontokeskus, Suomussalmi

Jatkonsalmentie 6
0205 64 6041

Ivalon palvelupiste, Ivalo

Ivalontie 10
0205 64 7701

Karhuntasu, Kuusamo

Torangintaival 2
040 732 5614

Opastuskeskus Korvatunturi, Savukoski

Samperintie 32
0205 64 7556

Petola, Kuhmo

Lenttiirantie 342
0205 64 6380, 040 825 6060

Pilke-talon asiakaspalvelu, Rovaniemi

Ounasjoentie 6
0205 64 7820

Pyhä-Luoston luontokeskus Naava, Pelkosenniemi

Luontotie 1
040 752 6122

Saariselän palvelupiste Kiehin, Saariselkä

Kelotie 1 / Siula-talo
0205 64 7200

Syötteen luontokeskus, Pudasjärvi

Erätie 1
040 583 1608

Teijon luontokeskus, Salo

Matildanjärventie 84
0205 64 4700

Tunturi-Lapin luontokeskus, Enontekiö

Peuratie 15
040 827 2857

Ylä-Lapin luontokeskus Siida, Inari

Inarintie 46
0205 64 7740

Erätarkastajat

Metsähallituksella on 13 erätarkastajaa, jotka valvovat metsästystä, kalastusta ja maasto-liikennettä yhdessä mm. poliisin ja rajavartioiden kanssa. Erätarkastajilla on poliisiin verrattavat valtuudet, ja suurin osa heistä onkin koulutukseltaan poliiseja.

Jari Liimatainen

0400 392 726
Ylä-Lappi

Mika Seurujärvi

040 771 4692
Länsi-Lappi

Heikki Säkkinen

(vuorotteluvapaalla)
040 833 1656
Itä-Lappi

Tobias Peura (vs.)

040 732 2440
Itä-Lappi

Vesa Ihalempiä

040 701 5136
Etelä-Lappi

Pertti Kurtti

0400 385 611
Koillismaa

Seppo Toikkanen

040 178 9632
Koillismaa ja Kainuu

Markus Aho

040 158 8820
Oulun lääni, Länsi-Suomi

Timo Rasku

0400 374 716
Etelä- ja Länsi-Suomi

Jaakko Saaristo

0400 372 544
Itä-Suomi, Pohjois-Karjala

Jyrki Turpeinen

0400 950 482
Itä-Suomi

Markus Rahikainen

040 754 1711
Itä-Suomi, Saimaa

Tommi Suonpää

040 186 2001
Etelä-Suomi

Toimitukselta

Metsän herraksi

Tapio ja äiti maa joutuivat painiin ihmisen kanssa. Ihminen voitti.

Niin sai ihminen ryhtyä metsän herraksi päättämään, missä eläimet elivät ja kuolivat. Elukoita siirrettiin ympäri maailmaa ja epämieluisia hävitettiin.

Lopulta metsän herroja alkoi olla niin paljon, että elo tuli ahtaaksi. Riistaa ei riittänytkään syötäväksi edes pikkuisiksi lisäksi. Turkiskintaita varten tuodut elukat saattoivatkin herkkuiset vesilinnut ahdinkoon.

Mitä ajattelivat Tapio ja äiti maa, nauroivatkohan he?

Nauroivatkohan he, kun Suomeen tuotiin kanadanmajava toiselta puolelta maailmaa?

Vasta myöhemmin metsän herroille selvisi, että se oli eri laji. Eikä ujo eurooppalainen pärjänyt maailmanluokan amerikkalaiselle.

Nauroivatkohan he silloin, kun ihmiset levisivät Suomen syrjäisiin kolkkiin metsäpeuran perässä. Se oli niin makoisa riistaelukka, että sitä syömällä pärjäsi. Kunnes niitä syötiin liikaa.

Nauroivatko he, kun ihminen nimitti ahmaksi yhden suurpedon eikä itseään? Ahmatti ei maistunut hyvälle, mutta se yritti syödä samasta kupista ihmisen kanssa.

Sitten tuli muutos. Metsän herrat alkoivat paikkailla jälkiään.

Ahmoja, metsäpeuroja ja europanmajavia saatetaan pian viedä takaisin alueille, josta ne ovat hävinneet. Ihminen on keksinyt, että etelässä, jossa on muitakin petoja, ahma elää muiden haaskoilla. Ahmoja voi siirtää sinne. Peuroille ja majavillekin etsitään uusia, vanhoja alueita.

Vieraita lajeja yritetään puolestaan hävittää. Myös kotoperäisen riistan metsästys jatkuu, mutta nyt se suunnitellaan huolella ja kestävästi.

Nuoret metsästäjät ajattelevat, että metsästys pitää aina osata perustella. He eivät sano ääneen, kenelle pitäisi perustella.

Tapio ja äiti maa hymyilevät. Hävitty paini ei enää kirvele, sillä perustelu on hyväksytty.

Aku Ahlholm

Kiepin päätoimittaja
aku.ahlholm@metsa.fi

